

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS (trešā palāta)

2007. gada 3. jūlijā *

Lieta T-212/02

Commune de Champagne (Šveice),

Défense de l'appellation Champagne ASBL, Šampana [*Champagne*] (Šveice),

Cave des viticulteurs de Bonvillars, Bonvillars [*Bonvillars*] (Šveice), un citi prasītāji, kuru vārdi norādīti šī rīkojuma pielikumā un kurus pārstāv D. Velbruks [*D. Waelbroeck*] un A. Vroninkss [*A. Vroninks*], advokāti,

prasītāji,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko sākotnēji pārstāvēja Dž. Karberijs [*J. Carbery*], pēc tam F. Florindo Gižons [*F. Florindo Gijón*] un F. Rudžeri Laderki [*F. Ruggeri Laderchi*], pārstāvji,

* Tiesvedības valoda — franču.

un

Eiropas Kopienu Komisiju, ko sākotnēji pārstāvēja J. Formans [*J. Forman*] un D. Maidani [*D. Maidani*], pēc tam J. Formans un F. Dentilaks [*F. Dintilhac*], pārstāvji,

atbildētājas,

ko atbalsta

Francijas Republika, ko pārstāv Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un A. Kolomba [*A. Colomb*], pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību atcelt 1. pantu Padomes un attiecībā uz Nolīgumu par zinātnisku un tehnoloģisku sadarbību arī Komisijas 2002. gada 4. aprīļa Lēmumā 2002/309/EK, *Euratom* par septiņu nolīgumu noslēgšanu ar Šveices Konfederāciju (OV L 114, 1. lpp.) tiktāl, ciktāl ar to apstiprina Nolīguma starp Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par lauksaimniecības produktu tirdzniecību 7. pielikuma II sadaļas 5. panta 8. punktu, un par prasību atlīdzināt prasītājiem ar to iespējami nodarīto kaitējumu,

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši J. Azizi [*J. Azizi*] un E. Kremona [*E. Cremona*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

Atbilstošās tiesību normas

- ¹ Dzirkstošajam vīnam, ko ražo Francijas reģionā Šampanja, Eiropas Kopienā ir aizsargāts nosaukums “noteiktā apvidū ražots kvalitatīvs vīns” (*v.q.p.r.d.*) atbilstoši grozītajai Padomes 1987. gada 16. marta Regulai (EEK) Nr. 823/87, ar ko paredz īpašus noteikumus attiecībā uz noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīviem vīniem (OV L 84, 59. lpp.), kā arī atbilstoši noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvo vīnu sarakstam, kas publicēts saskaņā ar minētās regulas 1. panta 3. punktu (OV 1999, C 46, 113. lpp.).

- 2 Atbilstoši Padomes 1989. gada 24. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2392/89, ar ko paredz vispārīgos noteikumus par vīnu un vīnogu misas aprakstu un noformējumu (OV L 232, 13. lpp.), 29. panta 2. punktam:

“Ģeogrāfiskas vienības nosaukumu, ko izmanto galda vīna vai noteiktā apvidū ražota kvalitatīva vīna aprakstam, vai noteiktā apvidus nosaukumu Kopienā nedrīkst izmantot importētā vīna aprakstam ne ražotājvalsts, kurā atrodas šāda [ģeogrāfiska] vienība vai apvidus, valodā, ne kādā citā valodā.” [Neoficiāls tulkojums]

- 3 Atbilstoši minētās regulas 29. panta 3. punkta otrajai daļai:

“Atkāpes no 2. punkta var izdarīt, ja Kopienā ražota vīna ģeogrāfiskais nosaukums ir identisks trešā valstī esošas ģeogrāfiskās vienības nosaukumam un ja attiecīgajā valstī šis nosaukums ir izmantots vīnam tradicionāli un konsekventi, ar nosacījumu, ka attiecīgā valsts reglamentē šī nosaukuma izmantošanu.”

- 4 Saskaņā ar Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1493/1999 par vīna tirgus kopīgo organizāciju (OV L 179, 1. lpp.) 81. un 82. pantu no 2000. gada 1. augusta ir atcelta Regula Nr. 823/87 un Regula Nr. 2392/89. Atbilstoši Komisijas 2000. gada 24. jūlija Regulai (EK) Nr. 1608/2000, ar ko nosaka pārejas posma pasākumus līdz galīgo Regulas (EK) Nr. 1493/1999 piemērošanas pasākumu pieņemšanai un kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas 2002. gada 24. aprīļa Regulu (EK) Nr. 699/2002 (OV L 109, 20. lpp.), atkāpjoties no dažiem Regulas Nr. 1493/1999 noteikumiem, dažu Regulas Nr. 823/87 noteikumu un Regulas Nr. 2392/89 piemērošana tomēr tika pagarināta līdz 2002. gada 31. maijam, gaidot Regulas Nr. 1493/1999 īstenošanas pasākumu sagatavošanu un pieņemšanu.

- 5 2002. gada 29. aprīlī tika pieņemta Komisijas Regula (EK) Nr. 753/2002, ar ko paredz konkrētus noteikumus Regulas Nr. 1493/1999 piemērošanai attiecībā uz konkrētu vīna nozares produktu aprakstu, apzīmējumu, noformējumu un aizsardzību (OV L 118, 1. lpp.). Šī regula, kas grozīta ar Komisijas 2002. gada 25. novembra Regulu (EK) Nr. 2086/2002 (OV L 321, 8. lpp.) ir piemērojama kopš 2003. gada 1. augusta.
- 6 Lai gan ar Regulas Nr. 753/2002 48. pantu ir atcelta Regula Nr. 1608/2000, tomēr grozītās Regulas Nr. 753/2002 47. panta 2. punktā ir paredzēts, ka, atkāpjoties no dažiem Regulas Nr. 1493/1999 noteikumiem, līdz 2003. gada 31. jūlijam turpina piemērot dažus Regulas Nr. 823/87 noteikumus, kā arī Regulu Nr. 2392/89.
- 7 Atbilstoši Regulas Nr. 1493/1999 52. pantam:

“Ja dalībvalsts lieto kāda noteikta apvidus nosaukumu, lai nosauktu kādu noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu vai vajadzības gadījumā vīnu, kas paredzēts pārstrādei šādā noteiktā apvidū ražotā kvalitatīvajā vīnā, tad šādu nosaukumu nedrīkst lietot, lai nosauktu vīna nozares produktus, kas nav ražoti tādā apvidū un/vai produktus, kas nav apzīmēti ar šo nosaukumu saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas vai valsts noteikumiem. To piemēro arī tad, ja dalībvalsts lietojusi kāda vietējā administratīvā apgabala vai tā daļas, vai kādas nelielas apdzīvotas vietas nosaukumu tikai, lai nosauktu kādu noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvo vīnu, vai vajadzības gadījumā vīnu, kas paredzēts pārstrādei šādā noteiktā apvidū ražotā kvalitatīvajā vīnā.

Neierobežojot Kopienas noteikumus attiecībā uz īpašiem noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīvā vīna veidiem, dalībvalstis attiecībā uz dažiem ražošanas nosacījumiem, ko tās var noteikt, drīkst atļaut kāda noteikta apvidus nosaukumam pievienot informāciju, kas attiecas uz ražošanas metodi, vai kādas vīnogulāju šķirnes veidu vai nosaukumu vai tā sinonīmu.”

8 Apzīmējums “champagne” attiecībā uz Francijas reģiona Šampana vīniem ir iekļauts noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvu vīnu sarakstā, kas publicēts atbilstoši Regulas Nr. 1493/1999 54. panta 5. punktam (OV 2006, C 41, 1. lpp., jaunākā versija).

9 Regulas Nr. 753/2002 36. panta 1. punktā ir noteikts:

“Vīna, tostarp pārgatavojušos vīnogu vīna vai tiešam patēriņam paredzēta nenorūguša vīnogu vīna fermentācijas procesā [vai daļēji fermentēto vīnogu misas vīna], kas [paredzēts tiešam patēriņam un] importēts no trešās valsts — Pasaules Tirdzniecības organizācijas dalībnieces — marķējumā var norādīt Regulas [..] Nr. 1493/1999 VII pielikuma A daļas 2. punkta d) apakšpunktā minēto ģeogrāfiskā apgabala nosaukumu, ar noteikumu, ka tas kalpo vīna identificēšanai, norādot uz vīna izcelsmi trešās valsts teritorijā vai šīs trešās valsts reģionā vai vietā, ja attiecīgā produkta kvalitāte, reputācija vai citas īpašības ir būtiski saistītas ar attiecīgo ģeogrāfisko izcelsmi.”

10 Saskaņā ar šī paša noteikuma 3. punktu:

“Šā panta 1. un 2. punktā minētās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes nedrīkst radīt situāciju, kad tās varētu tikt sajauktas ar norādēm, ko izmanto, lai identificētu noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvu vīnu, galda vīnu vai citu importētu vīnu, kas iekļauts Kopienas un trešo valstu noslēgto nolīgumu sarakstos.

Tomēr dažas pirmajā daļā minētās trešo valstu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kas ir homonīmi noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvu vīnu, galda vīnu vai importētu vīnu atbilstīgām norādēm, var izmantot, ievērojot praktiskus nosacījumus, saskaņā ar

kuriem tos savstarpēji nošķir, ņemot vērā vajadzību nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret attiecīgajiem ražotājiem un to, ka patērētājus nedrīkst maldināt.

[..]

Minētās norādes, apzīmējumi un praktiskie nosacījumi ir izklāstīti VI pielikumā.”

- 11 Saskaņā ar Regulas Nr. 753/2002, kas grozīta ar Komisijas 2004. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 316/2004 (OV L 55, 16. lpp.), 36. panta 5. punktu:

“Šā panta 1. un 2. punktā minētas trešās valsts ģeogrāfiskās izcelsmes norādi var lietot ievesta [importētā] vīna etiķetēs [marķējumā] vienīgi [pat] tad, ja [tikai] 85 % attiecīgā vīna ir iegūti no vīnogām, kas novāktas ražošanas apgabalā, kura nosaukums tam ir piešķirts.”

- 12 VI pielikumā “Ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu homonīmu saraksts un praktiski nosacījumi to izmantošanai, kā minēts 36. panta 3. punktā”, nav minēts apzīmējums “champagne” attiecībā uz vīniem no *Vaud* kantona Šampaņas pašvaldības [*Commune de Champagne*] Šveicē.

Prāvas rašanās fakti

- 13 Šampanas pašvaldība atrodas *Vaud* kantonā Šveicē, vīnkopības reģionā Bonvillars. Šampanas pašvaldības teritorijā no gaišajām galda vīnogām tiek ražots nedzirkstošs baltais vīns, kas tiek pārdots, izmantojot apzīmējumu “champagne”.
- 14 1999. gada 21. jūnijā Eiropas Kopiena un Šveices Konfederācija parakstīja septiņus nolīgumus, to starpā Nolīgumu starp Eiropas Kopieni un Šveices Konfederāciju par lauksaimniecības produktu tirdzniecību (OV 2002, L 114, 32. lpp., turpmāk tekstā — “Nolīgums”).
- 15 Nolīguma 7. pielikuma 5. pantā ir paredzēts, ka:

“1. Puses dara visu, kas vajadzīgs saskaņā ar šo pielikumu, lai nodrošinātu, ka tiek aizsargāti 6. pantā minētie un aprakstam un noformēšanai izmantotie to vīna nozares produktu (2. panta nozīmē) nosaukumi, kuru izcelsme ir Pušu teritorijā. Šajā nolūkā katra Puse ievieš attiecīgus juridiskus līdzekļus, lai nodrošinātu efektīvu aizsardzību un novērstu to, ka ģeogrāfiskās [izcelsmes] norādes un tradicionālos apzīmējumus izmanto, lai aprakstītu vīna nozares produktus, uz kuriem neattiecas attiecīgie apzīmējumi vai apraksti [attiecīgās norādes vai apzīmējumi].

2. Pušu aizsargātie nosaukumi ir rezervēti tikai produktiem, kuru izcelsme ir Pusē, uz kuru [un uz kuriem] tie attiecas, un kurus [tos] drīkst izmantot tikai ar nosacījumiem, kas izklāstīti minētās Puses normatīvajos aktos.

[..].

4. Homonīmu ģeogrāfisko norāžu gadījumā:

- a) ja divas šā pielikuma aizsargātas norādes ir homonīmi, aizsardzību piešķir abām, ja patērētājs netiek maldināts attiecībā uz vīna nozares produktu faktisko izcelsmi;

[..]

5. Homonīmu tradicionālo apzīmējumu gadījumā:

- a) ja divi šā pielikuma aizsargāti apzīmējumi ir homonīmi, aizsardzību piešķir abiem, ja patērētājs netiek maldināts attiecībā uz vīna nozares produktu faktisko izcelsmi;

[..]

8. Īpašo aizsardzību, kas paredzēta 1., 2. un 3. punktā, piemēro nosaukumam “champagne” šā pielikuma 2. papildinājumā dotajā Kopienas sarakstā. Tomēr divu gadu pārejas laikā no šā pielikuma stāšanās spēkā šāda īpaša aizsardzība nenovērš to, ka vārdu “champagne” lieto, lai aprakstītu un uzrādītu [apzīmētu un noformētu] dažus vīnus, kuru izcelsme ir Šveices kantonā *Vaud*, ar noteikumu, ka šādi vīni netiek

tirgoti Kopienas teritorijā un ka patērētājs netiek maldināts attiecībā uz vīna reālo [faktisko] izcelsmi.”

16 Nolīguma 7. pielikuma 6. pants nosaka:

“Aizsargājami ir šādi nosaukumi:

a) attiecībā uz Kopienas izcelsmes vīna nozares produktiem:

- nosaukumi, kas attiecas un dalībvalsti, kurā ir produkta cilmes vieta [vārdi, kas norāda uz vīna nozares produkta izcelsmes dalībvalsti],
- īpaši Kopienas apzīmējumi, kas minēti 2. papildinājumā,
- ģeogrāfiskās [izcelsmes] norādes un tradicionālie apzīmējumi, kas minēti 2. papildinājumā;

b) attiecībā uz Šveices izcelsmes vīna nozares produktiem:

- apzīmējumi “Suisse”, “Schweiz”, “Svizzera”, “Svizra” un citi vārdi, kas apzīmē šo zemi,

— īpaši Šveices apzīmējumi, kas minēti 2. papildinājumā,

— ģeogrāfiskās [izcelsmes] norādes un tradicionālie apzīmējumi, kas minēti 2. papildinājumā.”

17 Šveices Konfederācijas ratifikācijas dokuments ir iesniegts 2000. gada 16. oktobrī pēc tam, kad Nolīgums bija apstiprināts Šveices Konfederācijas federālajā asamblejā 1999. gada 8. oktobrī, kā arī tautas balsošanā, kas notika 2000. gada 21. maijā.

18 Ar Padomes un attiecībā uz Nolīgumu par zinātnisku un tehnoloģisku sadarbību arī Komisijas 2002. gada 4. aprīļa Lēmumu 2002/309/EK, *Euratom* par septiņu nolīgumu noslēgšanu ar Šveices Konfederāciju (OV L 114, 1. lpp., turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”) Nolīgums tika apstiprināts Eiropas Kopienas vārdā.

19 Atbilstoši Nolīguma 17. panta 1. punktam tas ir stājies spēkā 2002. gada 1. jūnijā.

Process

20 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 1. jūlijā, prasītāji cēla šo prasību.

- 21 Ar atsevišķiem dokumentiem, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2002. gada 16. un 30. oktobrī, Padome un Komisija, pamatojoties uz Pirmās instances tiesas reglamenta 114. panta 1. punktu, iesniedza iebildi par nepieņemamību.
- 22 2002. gada 25. oktobrī Francijas Republika lūdza atļauju iestāties tiesvedībā Padomes un Komisijas prasījumu atbalstam. Ar 2002. gada 18. novembra rīkojumu Pirmās instances tiesas trešās palātas priekšsēdētājs apmierināja šo lūgumu.
- 23 2003. gada 20. janvārī Francijas Republika iesniedza iestāšanās rakstu, kas attiecas tikai uz pieņemamību.
- 24 Prasītāji savus apsvērumus par iebildi par nepieņemamību iesniedza 2003. gada 3. februārī un apsvērumus par iestāšanās rakstu iesniedza 2003. gada 24. martā. Padome un Komisija atteicās iesniegt apsvērumus par iestāšanās rakstu.
- 25 Ar 2003. gada 17. jūnija rīkojumu Pirmās instances tiesa nolēma atlikt lēmumu par nepieņemamību līdz lietas izskatīšanai pēc būtības un, pamatojoties uz Reglamenta 64. pantā paredzētiem procesa organizatoriskiem pasākumiem, uzaicināja lietas dalībniekus atbildēt savos procesuālajos rakstos uz dažiem rakstveida jautājumiem. Uz šo lūgumu tika atbildēts noteiktajos termiņos.

Lietas dalībnieku prasījumi

26 Prasītāju prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu;

- atcelt Apstrīdētā lēmuma 1. pantu tiktāl, ciktāl ar to Padome ir apstiprinājusi Nolikuma 7. pielikuma II sadaļas 5. panta 8. punktu;

- ja nepieciešams, atcelt minēto lēmumu tiktāl, ciktāl ar to Padome un Komisija ir apstiprinājušas citus Nolikuma noteikumus, kā arī Nolikumu par personu brīvu pārvietošanos starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolikumu par gaisa pārvadājumiem, Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolikumu par preču un pasažieru pārvadājumiem pa dzelzceļu un autoceļiem, Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolikumu par savstarpējo atzīšanu saistībā ar atbilstības novērtēšanu, Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolikumu par atsevišķiem valsts iepirkuma aspektiem, Eiropas Kopienas un Šveices Konfederācijas Nolikumu par zinātnisku un tehnoloģisku sadarbību;

- atzīt Kopienas, ko pārstāv Padome un Komisija, ārpuslīgumisko atbildību un piespriest tām atlīdzināt prasītājiem visus zaudējumus, kas radušies Nolikuma 7. pielikuma II sadaļas 5. panta 8. punkta dēļ;

- uzdot lietas dalībniekiem saprātīgā termiņā iesniegt precīzu zaudējuma apmēra aprēķinu, par ko lietas dalībnieki ir vienojušies, vai gadījumā, ja vienošanās nav panākta, piespriest lietas dalībniekiem iesniegt papildu prasījumus ar precīziem aprēķiniem, vai gadījumā, ja tie netiek iesniegti, piespriest Padomei izmaksāt prasītājiem vīnkopjiem summu 1 108 108 Šveices franku (CHF) apmērā, neskarot iespēju to precizēt tiesvedības laikā;

- piespriest Padomei un Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

27 Padomes prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību kā nepieņemamu;

- pakārtoti, noraidīt prasību kā nepamatotu;

- piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

28 Komisijas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību kā nepieņemamu;

- pakārtoti, noraidīt prasību kā nepamatotu;

— piespriest prasītājiem atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

29 Francijas Republikas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību kā nepieņemamu;

— pakārtoti, noraidīt prasību kā nepamatotu;

— piespriest prasītājiem atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

30 Atbilstoši Reglamenta 113. pantam, pieņemot lēmumu saskaņā ar Reglamenta 114. panta 3. un 4. punktu, Pirmās instances tiesa, uzklusījusi lietas dalībniekus, var jebkurā laikā pēc savas ierosmes pārbaudīt, vai pastāv absolūti šķēršļi tiesas procesam, kuru starpā saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ir prasības pieņemamības nosacījumi, kas noteikti EK līguma 230. panta ceturtajā daļā (Tiesas 1993. gada 24. marta spriedums lietā C-313/90 *CIRFS* u.c./Komisija, *Recueil*, I-1125. lpp., 23. punkts; Pirmās instances tiesas 1999. gada 26. marta rīkojums lietā T-114/96 *Biscuiterie-confiserie LOR* un *Confiserie du Tech*/Komisija, *Recueil*, II-913. lpp., 24. punkts, un 1999. gada 8. jūlija rīkojumu lietā T-194/95 *Area Cova* u.c./Padome, *Recueil*, II-2271. lpp., 22. punkts).

31 Turklāt, atbilstoši Reglamenta 111. pantam, ja prasības izskatīšana acīmredzami nav Pirmās instances tiesas kompetencē vai ja prasības pieteikums ir acīmredzami nepieņemams vai acīmredzami juridiski nepamatots, Pirmās instances tiesa, neveicot tālākas procesuālās darbības, var lemt, izdodot motivētu rīkojumu.

32 Šajā gadījumā Pirmās instances tiesa uzskata, ka rakstveida procesa laikā iesniegtie dokumenti un lietas dalībnieku sniegtie paskaidrojumi sniedz visu nepieciešamo informāciju. Tā kā lietas materiāli sniedz visu nepieciešamo informāciju, lai varētu pieņemt lēmumu, un lietas dalībnieki ir uzklusīti, Pirmās instances tiesa nolemj, ka nav jāsāk mutvārdu process.

1. Par prasījumiem par tiesību akta atcelšanu

Par pieņemamību

Par to, vai Nolīguma 7. pielikuma 5. panta 8. punkts ir nelabvēlīgs akts

— Lietas dalībnieku izvirzītie argumenti

33 Padome un Komisija norāda, ka Nolīguma 7. pielikuma 5. panta 8. punkts (turpmāk tekstā — “*champagne* klauzula”) nav prasītājiem nelabvēlīgs. Tas, ka dažu prasītāju ražoto vīnu aprakstam un noformēšanai nevar izmantot apzīmējumu “*champagne*”, izriet tikai no Nolīguma 7. pielikuma 5. panta 1.–3. punkta un 6. panta, kā arī 2. papildinājuma, tos aplūkojot kopā. Tātad ar *champagne* klauzulu attiecībā uz dažiem *Vaud* kantona vīniem vienīgi tiek ieviests divu gadu pārejas periods, kura laikā vārda

“champagne” izmantošana ir atļauta tikai ar nosacījumu, ka šie vīni netiek pārdoti Kopienas teritorijā un ka patērētāji netiek maldināti par vīna patieso izcelsmi.

34 Komisija secina, ka, tā kā prasītāji lūdz atcelt Apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl ar to ir apstiprināta *champagne* klauzula, to prasījumi atcelt tiesību aktu ir jānoraida kā nepieņemami.

35 Prasītāji apgalvo, ka, lai gan kopumā taisnība, ka apzīmējumu, kas attiecas uz vīna nozares produktiem, ekskluzīva aizsardzība izriet no Nolīguma 7. pielikuma 5. panta 1.–3. punkta, *champagne* klauzula apzīmējumam “champagne” paredz stingrāku regulējumu. Kamēr attiecībā uz citiem vīna nozares produktiem var izmantot homonīmijas izņēmumu saskaņā ar Nolīguma 7. pielikuma 5. panta 4. un 5. punktā paredzētajiem nosacījumiem, *champagne* klauzula aizliedz pēc pārejas perioda beigām pārdot produktus ar apzīmējumu “champagne” un tādējādi izslēdz iespēju atsaukties uz homonīmijas izņēmumu attiecībā uz Šampanas pašvaldības izcelsmes vīniem.

36 Tā kā *champagne* klauzula liedz prasītājiem iespēju atsaukties uz homonīmijas izņēmumu attiecībā uz vīniem, kuri iegūti Šampanas pašvaldībā, apstrīdēto noteikumu atcelšanas rezultātā atbilstoši EKL 233. pantam Kapienu iestādēm būtu jāveic pasākumi, lai pildītu Pirmās instances tiesas spriedumu, un tādējādi jāuzsāk jaunas pārrunas ar Šveices Konfederāciju, ievērojot Pirmās instances tiesas izvirzītās prasības. Līdz ar to prasītāji uzskata, ka *champagne* klauzula tieši ietekmē viņu stāvokli.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- ³⁷ Jānorāda, ka šīs prasības tiešais priekšmets ir Apstrīdētā lēmuma 1. panta atcelšana tiktāl, ciktāl ar to tiek apstiprināta *champagne* klauzula. Tikai pakārtoti un vienīgi gadījumā, ja ar minēto lēmumu apstiprinātie septiņi nozaru nolīgumi ir nešķirami saistīti, prasība attiecas arī uz Apstrīdētā lēmuma atcelšanu tiktāl, ciktāl ar to ir apstiprināts Nolīgums kopumā, kā arī seši citi nozaru nolīgumi.
- ³⁸ No tā izriet, ka atbilstoši prasījumu tekstam, vismaz formāli, prasītāji norāda, ka viņiem nelabvēlīgais noteikums ir *champagne* klauzula, un viņi lūdz atcelt Apstrīdēto lēmumu tikai tiktāl, ciktāl ar to ir apstiprināta minētā klauzula, un ka pamata prasība ir daļēja tiesību akta atcelšana un pakārtota prasība ir apstrīdētā akta pilnīga atcelšana. Prasītāji uzskata, ka prasītās atcelšanas apjoms ir atkarīgs vienīgi no tā, vai ar Apstrīdēto lēmumu apstiprinātie septiņi nolīgumi ir nešķirami saistīti, un tātad neietekmē tiem nelabvēlīga noteikuma identifikāciju.
- ³⁹ Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasība par tiesību akta atcelšanu, ko iesniegusi fiziska vai juridiska persona, ir pieņemama tikai tad, ja prasītājam ir interese apstrīdētā akta atcelšanā (Pirmās instances tiesas 1995. gada 14. septembra spriedums apvienotajās lietās T-480/93 un T-483/93 *Antillean Rice Mills* u.c./Komisija, *Recueil*, II-2305. lpp., 59. punkts; 1999. gada 25. marta spriedums lietā T-102/96 *Gencor*/Komisija, *Recueil*, II-753. lpp., 40. punkts; 2002. gada 30. janvāra spriedums lietā T-212/00 *Nuove Industrie Molisane*/Komisija, *Recueil*, II-347. lpp.). Šāda interese nozīmē, ka šī akta atcelšanai pašai par sevi var būt tiesiskas sekas (skat., Pirmās instances tiesas 2004. gada 28. septembra spriedumu lietā T-310/00 *MCI*/Komisija, Krājums, II-3253. lpp., 44. punkts un tajā minētā judikatūra) vai, citiem vārdiem sakot, ka prasības rezultātā var rasties priekšrocības lietas dalībniekam, kurš cēla prasību (Pirmās instances tiesas 2005. gada 17. oktobra rikojums lietā T-28/02 *First Data* u.c./Komisija, Krājums, II-4119. lpp., 34. punkts).

40 Līdz ar to jānoskaidro, vai *champagne* klauzula nelabvēlīgi ietekmē prasītāju tiesības, lai noteiktu, vai tiem ir interese Apstrīdētā lēmuma atcelšanā tiktāl, ciktāl ar to apstiprina minēto klauzulu, jo šī atcelšana ir to iesniegtās prasības priekšmets.

41 Šajā sakarā jānorāda, ka atbilstoši Nolīguma 7. pielikuma 5. panta 2. punktam līgumslēdzēju pušu aizsargātie nosaukumi ir rezervēti tikai produktiem, kuru izcelsme ir līgumslēdzējā pusē un uz kuriem tie attiecas. Aizsargātie nosaukumi minētā pielikuma izpratnē ir uzskaitīti 6. pantā.

42 Atbilstoši Nolīguma 7. pielikuma 6. panta a) punktam attiecībā uz Kopienas izcelsmes vīna nozares produktiem aizsargājami ir:

— vārdi, kas norāda uz vīna nozares produkta izcelsmes dalībvalsti,

— īpaši Kopienas apzīmējumi, kas minēti 2. papildinājumā,

— tradicionālās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kas minētas 2. papildinājumā.

43 Saskaņā ar šī pielikuma 6. panta b) punkta noteikumiem attiecībā uz Šveices izcelsmes vīna nozares produktiem aizsargājami ir:

— apzīmējumi “Suisse”, “Schweiz”, “Svizzera”, “Svizra” un citi vārdi, kas apzīmē šo valsti,

— īpaši Šveices apzīmējumi, kas minēti 2. papildinājumā,

— ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un tradicionālie apzīmējumi, kas minēti 2. papildinājumā.

44 Francijas kontrolētais cilmes vietas nosaukums “champagne” ir norādīts minētajā 2. papildinājumā kā ģeogrāfiskās izcelsmes norāde Nolīguma 7. pielikuma 6. panta a) punkta trešā ievilkuma izpratnē.

45 Apzīmējums “champagne” tomēr nav norādīts starp aizsargātajiem apzīmējumiem attiecībā uz Šveices izcelsmes vīna nozares produktiem, kas minēti 2. papildinājumā, nedz kā Šveices ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, nedz kā tradicionālais apzīmējums; turklāt minētajā papildinājumā nav minēts neviens īpašs Šveices apzīmējums atbilstoši Nolīguma 7. pielikuma 6. panta b) punkta otrajam ievilkumam. Turklāt, tā kā šis vārds neapzīmē Šveici, jāuzskata, ka nosaukums “champagne” nav Šveices apzīmējums, kas aizsargāts Nolīguma 7. pielikuma izpratnē.

46 Jāatgādina, ka Nolīguma 7. pielikuma 5. panta 4. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka, “ja divas šā pielikuma aizsargātas norādes ir homonīmi, aizsardzību piešķir abām, ja patērētājs netiek maldināts attiecībā uz vīna nozares produktu faktisko izcelsmi”. Tāpat šī pielikuma 5. panta 5. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts, ka, “ja divi šā pielikuma aizsargāti apzīmējumi ir homonīmi, aizsardzību piešķir abiem, ja patērētājs netiek maldināts attiecībā uz vīna nozares produktu faktisko izcelsmi”.

47 Noliģuma 7. pielikuma 5. panta 4. un 5. punktā paredzētie izņēmumi attiecībā uz homonīmiem, kurus, pēc prasītāju domām, *champagne* klauzula liedz tiem izmantot, ir piemērojams tikai tad, ja abas norādes vai apzīmējumi, kas ir homonīmi, ir aizsargāti atbilstoši Noliģuma 7. pielikumam.

48 Iepriekš jau ir norādīts, ka apzīmējums “champagne” nav aizsargāts Šveices apzīmējums atbilstoši Noliģuma 7. pielikumam.

49 No tā izriet, ka tas, ka prasītāji nevar atsaukties uz kādu no tiem homonīmijas izņēmumiem, kas paredzēti Noliģuma 7. pielikuma 5. panta 4. un 5. punktā, izriet no šo noteikumu sistēmas un no apstākļa, ka apzīmējums “champagne” nav aizsargāts Šveices apzīmējums Noliģuma 7. pielikuma izpratnē.

50 Tātad prasītāji kļūdaini apgalvo, ka *champagne* klauzula tiem liedz iespēju atsaukties uz kādu no homonīmijas izņēmumiem, kas paredzēti Noliģuma 7. pielikuma 5. panta 4. un 5. punktā.

51 Jāatgādina, ka atbilstoši minētajai klauzulai:

“Īpašo aizsardzību, kas paredzēta 1., 2. un 3. punktā, piemēro nosaukumam “champagne” šā pielikuma 2. papildinājumā dotajā Kopienas sarakstā. Tomēr divu gadu pārejas laikā no šā pielikuma stāšanās spēkā šāda īpaša aizsardzība nenovērs to, ka vārdu “champagne” lieto, lai aprakstītu un uzrādītu [apzīmētu un noformētu] dažus vīnus, kuru izcelsme ir Šveices kantonā *Vaud*, ar noteikumu, ka šādi vīni netiek tirgoti Kopienas teritorijā un ka patērētājs netiek maldināts attiecībā uz vīna reālo [faktisko] izcelsmi.”

- 52 Tātad ar *champagne* klauzulu tikai atļauj divu gadu pārejas periodā ārpus Kopienas teritorijas pārdot dažus kantona *Vaud* izcelsmes vīnus, izmantojot nosaukumu “champagne”. Līdz ar to *champagne* klauzula ir īpašas aizsardzības, kas atbilstoši Nolīguma 7. pielikuma 5. panta 1.–3. punktam ir piešķirta šī pielikuma 2. papildinājumā Kopienas sarakstā norādītajam apzīmējumam “champagne”, pielāgojums par labu dažiem kantona *Vaud* izcelsmes vīniem, uz ko cita starpā norāda šīs klauzulas pirmais teikums, kā arī apstākļa vārds “tomēr” otrā teikuma sākumā.
- 53 Šādos apstākļos jāatzīst, ka Apstrīdētā lēmuma atcelšana tiktāl, ciktāl ar to ir apstiprināta *champagne* klauzula, ne tikai neradītu nekādu labumu prasītājiem, bet būtu pat tiem nelabvēlīga, jo līdz ar to tiktu atcelts pārejas periods, kas ir ieviests šajā klauzulā prasītāju interesēs. Līdz ar to prasītāju interesēs nav celt prasību par *champagne* klauzulu un tāpēc to prasība jānorāda kā nepieņemama.
- 54 Tomēr jānorāda, ka, ja neskatās strikti uz prasījumu formulējumu, no prasītāju izvirzītajiem pamatiem izriet, ka tie būtībā apstrīd ar Nolīgumu uzlikto aizliegumu tirgot vīnus, kuri iegūti kantona *Vaud* pašvaldībā Šampanā, ar nosaukumu “champagne” pēc divu gadu pārejas perioda beigām, kas paredzēts *champagne* klauzulā.
- 55 Lai gan tiesa, ka *champagne* klauzula, kā iepriekš norādīts, nav šī aizlieguma juridiskais pamats, tomēr Nolīgums atbilstoši tā 7. pielikuma 5. panta 1.–6. punktam, kā arī šī pielikuma 2. papildinājumam faktiski uzliek pienākumu Šveices Konfederācijai nodrošināt īpašu aizsardzību Kopienas apzīmējumam “champagne” un izslēdz jebkādu homonīmijas izņēmuma iespēju par labu vīniem, kuru izcelsme ir kantona *Vaud* pašvaldībā Šampanā. Turklāt jāmin, ka šis apstāklis ir tieši norādīts *champagne*

klausulas pirmajā teikumā, saskaņā ar kuru “īpašo aizsardzību, kas paredzēta 1., 2. un 3. punktā, piemēro nosaukumam “champagne” šā pielikuma 2. papildinājumā dotajā Kopienas sarakstā”, līdz ar to *champagne* klauzulā ir precīzi formulēts režīms, kas izriet no tā, ka apzīmējums “champagne” ir ierakstīts vienīgajā aizsargāto apzīmējumu sarakstā attiecībā uz vīnu nozares produktiem, kuru izcelsme ir Kopienā.

56 Līdz ar to jāuzskata, ka prasība faktiski ir vērstā pret Kopienas apzīmējuma “champagne” īpašu aizsardzības režīmu, kas izriet no Nolīguma 7. pielikuma 5. panta 1.–6. punkta un 2. papildinājuma, un kurš tieši izpaužas *champagne* klauzulā un it īpaši tās pirmajā teikumā. Turklāt jāatzīst, ka neatkarīgi no likumiskām iebildēm attiecībā uz to, vai *champagne* klauzula ir nelabvēlīgs akts, no Padomes un Komisijas procesuālajiem rakstiem izriet, ka tās prasību ir sapratušas tieši šādi un ka tā rezultātā argumentu apmaiņa nav traucēta prasītāju pieļautas neprecizitātes dēļ, identificējot tiem nelabvēlīgu aktu.

57 Šajos apstākļos Pirmās instances tiesa pārbaudīs arī prasības pieņemamību, ņemot vērā, ka tās priekšmets ir Apstrīdētā lēmuma 1. panta atcelšana tiktāl, ciktāl ar to ir apstiprināts Kopienas apzīmējuma “champagne” īpašs aizsardzības režīms, kas izriet no Nolīguma 7. pielikuma 5. panta 1.–6. punkta un 2. papildinājuma (turpmāk tekstā — “apstrīdētie Nolīguma noteikumi”).

58 Šajā sakarā ir jānodala, pirmkārt, tas, kā apstrīdētie Nolīguma noteikumi ietekmē prasītājus Šveices teritorijā, un, otrkārt, — Kopienas teritorijā.

Par to, kā Apstrīdētais lēmums ietekmē prasītājus Šveices teritorijā

— Lietas dalībnieku izvirzītie argumenti

- 59 Padome norāda, ka Šveices Konfederācija nav Kopienas dalībvalsts un ka līdz ar to atbilstoši EKL 299. panta 1. punktam tajā nav piemērojams neviens Kopienas lēmums vai akts. Tātad Apstrīdētais lēmums nevar izraisīt Nolīguma iekļaušanu Šveices tiesību sistēmā, ņemot vērā, ka tam šajā ziņā nebūtu nekādas iedarbības.
- 60 Padome atgādina, ka atbilstoši 1969. gada 23. maija Vīnes Konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām (turpmāk tekstā — “Vīnes konvencija”) 26. pantam katrs spēkā esošs līgums ir saistošs tā dalībniekiem un ir pildāms godprātīgi un ka atbilstoši minētās konvencijas 29. pantam, ja no līguma neizriet un nav noteikts citādi, tad līgums ir saistošs katram dalībniekam visā tā teritorijā. Līdz ar to attiecībā uz 1999. gada 21. jūnijā parakstītajiem septiņiem nolīgumiem starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, katrai pusei jāievēro un jāpilda minētie nolīgumi un to piemērošana Šveices teritorijā ietilpst tikai Šveices iestāžu kompetencē.
- 61 Šajā sakarā Padome norāda, ka Nolīguma 16. pantā ir precizēts, ka to piemēro, no vienas puses, teritorijās, kurās piemēro Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un saskaņā ar nosacījumiem, ko paredz minētais līgums, un, no otras puses, Šveices teritorijā, un ka minētā Nolīguma 7. pielikuma 5. panta 1. punktā ir precizēts, ka “katra Puse ievieš attiecīgus juridiskus līdzekļus, lai nodrošinātu efektīvu aizsardzību un novērstu to, ka ģeogrāfiskās [izcelsmes] norādes un tradicionālos apzīmējumus izmanto, lai aprakstītu viņa nozares produktus, uz kuriem neattiecas attiecīgās norādes vai apzīmējumi”.

62 No tā Padome secina, ka tikai saskaņā ar Šveices lēmumu, ar kuru atbilstoši Šveices konstitucionālajām normām ratificē Nolīgumu, tas kļūst piemērojams Šveices teritorijā atbilstoši Šveices tiesību sistēmā paredzētajiem nosacījumiem un kārtībai. Tikai Šveices iestādes ir kompetentas un atbildīgas par attiecīgu juridisku līdzekļu ieviešanu, lai Šveices teritorijā piemērotu Nolīguma 7. pielikuma 5. pantā norādītās tiesības un pienākumus, kas varētu būt piemērojami prasītāju situācijā. Padome uzsver, ka, lai gan Šveices Konfederācijā tāpat kā Kopienā starptautisku nolīgumu ieviešanas sistēma ir monistiska, šajā valstī tomēr ir autonomas normas, lai noteiktu, ciktāl nolīgums, kuru tā ir noslēgusi, piešķir tiesības privātpersonām, līdz ar ko šis valsts tiesas var pieņemt no Kopienu tiesām atšķirīgus lēmumus attiecībā uz nolīgumu, kas noslēgti ar Kopienu, noteikumu tiešu piemērošanu. Kā šādas atšķirības piemēru Padome min Šveices Federālās tiesas 1979. gada 25. janvāra spriedumu lietā *Bosshard Partners Intertrading/Sunlight AG*.

63 Visbeidzot, judikatūrai, kuru prasītāji atgādina saistībā ar jautājumu, vai nolīguma, kas noslēgts starp Kopienu un trešo valsti, noteikumi ir uzskatāmi par tieši piemērojamiem, nav nozīmes šajā lietā, jo Apstrīdētais lēmums nav piemērojams prasītāju situācijā. Turklāt Padome norāda, ka gadījumā, ja Pirmās instances tiesa atceltu Apstrīdēto lēmumu, atbilstoši Vīnes konvencijas 46. pantam Nolīgums nezaudētu spēku šīs atcelšanas dēļ, jo Šveices iestādēm joprojām būtu pienākums to ievērot un pasākumi, kurus veikušas Šveices iestādes Nolīguma piemērošanai, paliktu spēkā.

64 Komisija norāda, ka Apstrīdētā lēmuma mērķis ir ratificēt Kopienas vārdā septiņus nolīgumus, kas 1999. gada 21. jūnijā parakstīti ar Šveices Konfederāciju un kas tādējādi kļūst piemērojami Kopienas teritorijā.

- 65 Šajā sakarā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka nolīgums, kuru Padome un/vai Komisija noslēgusi atbilstoši Līguma noteikumiem, attiecībā uz Koptienu ir akts, kuru pieņēmusi kāda no tās iestādēm, un šāda nolīguma noteikumi no tā spēkā stāšanās brīža ir Koptienas tiesību sistēmas neatņemama sastāvdaļa (Tiesas 1974. gada 30. aprīļa spriedums lietā 181/73 *Haegeman, Recueil*, 449. lpp., 4. un 5. punkts, un 1987. gada 30. septembra spriedums lietā 12/86 *Demirel, Recueil*, 3719. lpp., 7. punkts).
- 66 Tomēr iestāžu pieņemtiem aktiem principā ir tāda pati darbības joma kā dibināšanas līgumam, kurš ir to pamatā. Tātad atbilstoši Līguma 299. panta 1. punktam Koptienas iestādes pieņemts akts nav piemērojams trešās valsts teritorijā un nevar ietekmēt tiesības, kas radušās un tiek īstenotas šīs valsts teritorijā atbilstoši minētās valsts tiesiskajam regulējumam.
- 67 Tātad apstrīdētie Nolīguma noteikumi nav piemērojami prasītājiem un varētu būt piemērojami tiem tikai atbilstoši ratifikācijas aktam, kuru pieņēmušas Šveices iestādes un ar kuru tās oficiāli izsaka savu piekrišanu pievienoties nolīgumam un apņemas veikt vajadzīgos pasākumus tā piemērošanai savā teritorijā atbilstoši Nolīguma 14. un 16. pantam.
- 68 No tā Komisija secina, ka Apstrīdētais lēmums, proti, ratifikācijas akts, kas pieņemts Koptienas vārdā, nav piemērojams Šveices teritorijā, un tā mērķis nav — un tā sekas nevar būt — prasītāju darbību Šveicē regulēšana, un attiecīgi tas nevar noteikt prasītājiem nekādus aizliegumus. Tātad Apstrīdētā lēmuma iespējama atcelšana nekādi neietekmētu prasītāju stāvokli Šveices teritorijā, kuru joprojām regulētu vienīgi Šveices iestāžu pieņemti lēmumi, un līdz ar to prasītājiem nav intereses celt prasību par Apstrīdēto lēmumu.

- 69 Francijas Republika — persona, kas iestājusies lietā, — norāda, ka Apstrīdētais lēmums ir tas, ar kuru Kopienas vārdā tiek noslēgti septiņi 1999. gada 21. jūnijā parakstītie nolīgumi. Šī lēmuma mērķis ir panākt, ka tie ir piemērojami Kopienas teritorijā. No EKL 299. panta 1. punkta izriet, ka Kopienas iestādes pieņemts akts ir piemērojams tikai Kopienas dalībvalstu teritorijā un nav piemērojams trešās valstīs. Tātad šis akts nav piemērojams Šveices teritorijā, un līdz ar to Apstrīdētais lēmums nevar aizskart prasītāju tiesības. Lai šie nolīgumi kļūtu piemērojami Šveices teritorijā, šis valsts iestādēm vispirms ir tie jāratificē.
- 70 Turklāt attiecībā uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm Nolīguma 7. pielikuma 5. panta 1. punktā ir precizēts, ka “katra Puse ievieš attiecīgus juridiskus līdzekļus, lai nodrošinātu efektīvu aizsardzību un novērstu to, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un tradicionālos apzīmējumus izmanto, lai aprakstītu vīna nozares produktus, uz kuriem neattiecas attiecīgās norādes vai apzīmējumi”. Tātad tikai Šveices iestāžu lēmums varētu ietekmēt prasītāju tiesības un pienākumus Šveicē.
- 71 Prasītāji apgalvo, ka atbilstoši judikatūrai ikviens Padomes akts par starptautiska nolīguma noslēgšanu ir akts, kuru var apstrīdēt atbilstoši EKL 230. pantam (Tiesas 1994. gada 9. augusta spriedums lietā C-327/91 Francija/Komisija, *Recueil*, I-3641. lpp., 16. punkts, un 1998. gada 10. marta spriedums lietā C-122/95 Vācija/Padome, *Recueil*, I-973. lpp., 41. un 42. punkts; Tiesas 1995. gada 13. decembra atziņums lietā 3/94, *Recueil*, I-4577. lpp., 22. punkts), un kas izdots saskaņā ar EK līguma 228. pantu.
- 72 Prasītāji uzskata, ka Padomes un Komisijas izvirzītie argumenti ir balstīti uz kļūdainu pieņēmumu, saskaņā ar kuru Kopienas akts pēc būtības nevar radīt sekas ārpus Kopienas teritorijas. Būtībā akts, ar kuru Kopiena noslēdz nolīgumu ar trešo valsti, ir priekšnosacījums šāda nolīguma esamībai starptautiskā līmenī. Aplūkojamajā gadījumā Nolīgums kļūva saistošs tikai pēc Šveices Federālās padomes 2000. gada

16. oktobra lēmuma par tā ratifikāciju, no vienas puses, un Padomes 2002. gada 4. aprīļa lēmuma par minētā Nolīguma apstiprināšanu, no otras puses. Tātad ir nepareizi apgalvot, ka prasītājus ietekmē tikai apstrīdēto Nolīguma normu ratifikācija no Šveices Konfederācijas puses, jo bez Apstrīdētā lēmuma prasītājiem netiktu liegtas tiesības tirgot to ražoto vīnu ar nosaukumu “champagne”.

73 Šajā sakarā prasītāji uzsver, ka Apstrīdētais lēmums tika pieņemts pēc tam, kad Nolīgumu ratificēja Šveices Konfederācija. Pirms šī lēmuma pieņemšanas no apstrīdētajiem Nolīguma noteikumiem izrietošie pienākumi nebija saistoši Šveices Konfederācijai, un tikai pēc minētā lēmuma pieņemšanas, kas bija priekšnosacījums, lai Nolīgums stātos spēkā, šādi pienākumi ir radušies. Tādējādi tieši ar Apstrīdēto lēmumu ir radies aizliegums prasītājiem turpināt izmantot vietējo nosaukumu “champagne”.

74 Tas, ka akts ir prettiesisks divu faktoru dēļ, proti, Kopienas lēmuma par ratifikāciju dēļ un Šveices Konfederācijas lēmuma par ratifikāciju dēļ, nenozīmē, ka nevienu no šiem abiem faktoriem nevar apstrīdēt ar prasību par akta atcelšanu, kā tas izriet no Padomes nostājas.

75 Turklāt Tiesa ir atzinusi tādu prasību par tiesību akta atcelšanu pieņemamību, kas celtas pret aktiem par starptautisku nolīgumu apstiprināšanu, neatkarīgi no to iekšējas vai ārējas ietekmes (šā sprieduma 71. punktā minētie spriedumi lietā Francija/Komisija un lietā Vācija/Padome, Tiesas 2002. gada 10. decembra spriedums lietā C-29/99 Komisija/Padome, *Recueil*, I-11221. lpp., un 2002. gada 12. decembra spriedums lietā C-281/01 Komisija/Padome, *Recueil*, I-12049. lpp.).

- 76 Turklāt, sekojot Padomes izvirzītajai tēzei, Kopienas iestādes varētu brīvi pārkāpt Kopienas tiesību normas, cita starpā pamattiesības, ja tās rīkotos ārējās kompetences ietvaros un ja attiecīgais akts radītu sekas tikai trešās valsts teritorijā.
- 77 Runājot par Padomes sniegto EKL 299. panta interpretāciju, prasītāji apgalvo, ka tā ir ignorējusi to, ka šajā gadījumā Kopienas tiesību sistēmas piemērojama pārsniedz dalībvalstu teritoriju kopumu un attiecas arī uz tām vietām, kur dalībvalsts rīkojas Kopienai piešķirtās kompetences ietvaros. Tādējādi Kopienas kompetencē ir uzlikt sodu par aizliegtu vienošanos vai aizliegt koncentrācijas, kas pārsniedz Kopienas robežas (Tiesas 1988. gada 27. septembra spriedums apvienotajās lietās 89/85, 104/85, 114/85, 116/85, 117/85 un no 125/85 līdz 129/85 *Ahlström Osakeyhtiö* u.c./Komisija, *Recueil*, 5193. lpp., un 1998. gada 28. aprīļa spriedums lietā C-306/96 *Javico*, *Recueil*, I-1983. lpp.; šā sprieduma 39. punktā minētais spriedums lietā *Gencor*/Komisija).
- 78 Šajā gadījumā no *champagne* klauzulas noteikumiem tieši izriet, ka tās mērķis ir radīt sekas gan Kopienas, gan Šveices teritorijā. Faktiski ar šo klauzulu Šveices teritorijā tiek aizliegts izmantot apzīmējumu “champagne”, lai gan atbilstoši Šveices tiesībām tas ir rezervēts kantona *Vaud* Šampanas pašvaldības vīnkopjiem. Šajā sakarā prasītāji norāda, ka līgums starp Francijas Republiku un Šveices Konfederāciju par izcelsmes norāžu, cilmes vietas nosaukumu un citu ģeogrāfisku apzīmējumu aizsardzību, kas parakstīts 1974. gada 14. maijā Bernē (turpmāk tekstā — “Francijas un Šveices līgums”), atbilstoši homonīmijas izņēmumam, kas paredzēts tā 2. panta 3. punktā, ļāva izmantot minēto apzīmējumu vīniem, kuru izcelsme ir Šampanā, kantonā *Vaud*. Turklāt šo apstākli nav apstrīdējuši ražotāji no Šampanas.
- 79 Turklāt Vīnes konvencijas 46. pantā, uz kuru Padome atsaucas savas izvirzītās argumentācijas pamatojumam, ir paredzēts tikai, ka valsts nav tiesīga atsaukties uz apstākli, ka tās piekrišana līguma saistošajam raksturam tikusi izteikta, pārkāpjot kādu valsts iekšējo tiesību normu attiecībā uz spēju slēgt līgumus. Minētais gadījums

tomēr neattiecas uz aplūkojamo situāciju, kad ir pārkāptas pamattiesības. Jebkurā gadījumā minētās konvencijas 46. pantā ir atrunāts gadījums, kad pārkāpums ir acīmredzams, kā šajā gadījumā, jo ar apstrīdētajiem Nolīguma noteikumiem ir acīmredzami un būtiski pārkāptas īpašuma tiesības un prasītāju tiesības brīvi veikt saimniecisko darbību. Turklāt ar Apstrīdētā lēmuma atcelšanu apstrīdētie Nolīguma noteikumi zaudētu spēku un atbilstoši Vīnes konvencijas 60. un turpmākajiem pantiem Nolīguma pusēm vairs nebūtu tās jāpiemēro.

80 Visbeidzot, attiecībā uz Padomes argumentāciju par to, ka apstrīdētie Nolīguma noteikumi tieši neietekmē prasītājus, prasītāji atgādina, ka saskaņā ar Tiesas un Pirmās instances tiesas judikatūru Kopienu akts prasītāju skar tieši, ja tas rada tūlītējas sekas attiecībā uz prasītāju bez turpmākas valsts vai Kopienu iestādes diskrecionāras rīcības. Tomēr, ja starpposma akts ir tikai izpildes akts, tas nesarauj tiešo saikni starp Kopienas aktu un prasītāju (Tiesas 1971. gada 13. maija spriedums apvienotajās lietās no 41/70 līdz 44/70 *International Fruit Company* u.c./Komisija, *Recueil*, 411. lpp.).

81 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka nosacījums, ka privātpersonai ir jābūt tieši skartai ar apstrīdēto Kopienu pasākumu, prasa, lai šis pasākums tieši ietekmētu privātpersonas tiesisko stāvokli un neparedzētu nekādu rīcības brīvību šā pasākuma adresātiem, kas ir atbildīgi par tā īstenošanu, kura būtu pavisam automātiska un izrietētu tikai no Kopienu tiesību aktiem, nepiemērojot citus starpnoteikumus (Tiesas 1998. gada 5. maija spriedums lietā C-386/96 P *Dreyfus*/Komisija, *Recueil*, I-2309. lpp., 43. punkts).

82 Prasītāji atzīst, ka gadījumā, ja attiecīgais pasākums atstātu valstīm, kas ir atbildīgas par tā transponēšanu iekšējās tiesībās, plašu rīcības brīvību, lietas dalībnieku stāvokli varētu ietekmēt tikai izpildes noteikumu pieņemšana.

83 Tomēr tas neattiecas uz šo gadījumu, jo *champagne* klauzula ir skaidra, precīza un izklāstīta nepārprotami, kas neatstāj nekādu rīcības brīvību, pieņemot vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu apstrīdēto Nolīguma noteikumu īstenošanu un efektīvu piemērošanu. Turklāt Padome un Komisija pašas uzstāj uz to, ka Šveices Konfederācijai atbilstoši Nolīguma 14. pantam ir pienākums veikt visus pasākumus, vispārīgus vai konkrētus, lai nodrošinātu Nolīguma izpildi, paredzot tās atbildību starptautiskā līmenī.

84 Turklāt Kopienu tiesību pārkāpums rastos nevis iespējamas Šveices rīcības dēļ, bet gan apstrīdēto Nolīguma noteikumu dēļ, kas uzliek tai pienākumu veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to pienācīgu izpildi, analogiski situācijai, kas izskatīta Tiesas 2002. gada 5. novembra spriedumā lietā C-476/98 Komisija/Vācija (*Recueil*, I-9855. lpp.).

85 Prasītāji uzskata, ka Apstrīdētais lēmums rada tiesiskas sekas attiecībā uz tiem un ka Pirmās instances tiesa ir kompetenta izskatīt prasību, un starptautiskās konvencijas statusam šajā sakarā nav nozīmes, jo Tiesa ir norādījusi, ka Kopienai piešķirtās kompetences starptautiskajā jomā īstenošana nevar tikt izslēgta no EKL 230. pantā paredzētās tiesas kontroles (šā sprieduma 71. punktā minētie spriedumi lietā Francija/Komisija un lietā Vācija/Padome).

— Pirmās instances tiesas vērtējums

86 Vispirms jāatgādina, ka, lai prasība būtu pieņemama atbilstoši EKL 230. panta pirmajai daļai, apstrīdētajam aktam jābūt iestādes izdotam aktam ar juridiski saistošu iedarbību, kas skar prasītāja intereses, būtiski mainot tā tiesisko stāvokli (Tiesas 1998. gada 31. marta spriedums apvienotajās lietās C-68/94 un C-30/95 Francija u.c./

Komisija, *Recueil*, I-1375. lpp., 62. punkts, un Pirmās instances tiesas 1999. gada 4. marta spriedums lietā T-87/96 *Assicurazioni Generali* un *Unicredito*/Komisija, *Recueil*, II-203. lpp., 37. punkts; šajā sakarā skat. arī Tiesas 1971. gada 31. marta spriedumu lietā 22/70 Komisija/Padome, sauktu "AETR", *Recueil*, 263. lpp., šā sprieduma 71. punktā minēto spriedumu lietā Francija/Komisija, 14. punkts).

87 Lai arī nolīgumu starp Kopienu, no vienas puses, un trešo valsti vai starptautisku organizāciju, no otras puses, kas ir instruments, ar kuru pauž šo subjektu kopēju gribu, nevar uzskatīt par iestāžu izdotu aktu un līdz ar to tas nav pārsūdzams atbilstoši EKL 230. pantam, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru akts, ar kuru kompetentā Kopienas iestāde pieņēma lēmumu noslēgt minēto nolīgumu, ir iestādes izdots akts šī panta izpratnē un līdz ar to var būt prasības par tiesību akta atcelšanu priekšmets (šajā sakarā skat. šā sprieduma 71. punktā minēto spriedumu lietā Francija/Komisija, 17. punkts; atzinumu 3/94, 22. punkts, un spriedumu lietā Vācija/Padome, 42. punkts).

88 No tā izriet, ka prasītāju iesniegtās prasības priekšmets var būt tikai Apstrīdētā lēmuma atcelšana un ka prasība ir pieņemama tikai tiktāl, ciktāl šim lēmumam ir juridiski saistoša iedarbība, kas skar prasītāju intereses, būtiski mainot to tiesisko stāvokli.

89 Šajā sakarā jāatgādina, ka valstu suverenitātes princips, kas izklāstīts Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu 2. panta 1. punktā, nozīmē, ka principā katrai valstij ir kompetence pieņemt tiesību aktus savā teritorijā un līdz ar to saistošus noteikumus valsts vienpusēji var izdot tikai savā teritorijā. Tāpat attiecībā uz Kopienu jānorāda, ka atbilstoši EKL 299. pantam un saskaņā ar īpašiem noteikumiem attiecībā uz dažām šajā normā uzskaitītajām teritorijām EK līgums ir piemērojams tikai dalībvalstu teritorijā.

- 90 No tā izriet, ka akts, kuru iestāde ir pieņēmusi, piemērojot Līgumu, kā vienpusējs Kopienas akts nevar radīt tiesības un pienākumus ārpus šādi noteiktās teritorijas. Līdz ar to Apstrīdētais lēmums ir piemērojams tikai minētajā teritorijā un tam nav nekādas juridiskās iedarbības Šveices teritorijā. Tikai Nolīgumam, kas saskaņā ar iepriekš minēto nevar būt prasības priekšmets, ir juridiski saistoša iedarbība Šveices teritorijā saskaņā ar šīs valsts tiesību sistēmas noteikumiem pēc tam, kad tas ir ratificēts atbilstoši šādā gadījumā piemērojāmām procedūrām.
- 91 Jāatzīst, ka Apstrīdētais lēmums, kuru Padome un Komisija pieņēmušas Kopienas vārdā, nemaina prasītāju tiesisko stāvokli Šveices teritorijā, jo to regulē vienīgi šīs valsts pieņemti noteikumi, īstenojot tās suverēno kompetenci. Vienīgais cēlonis tam, ka Nolīgums rada iespējami kaitējošas sekas prasītājiem Šveices teritorijā, ir tas, ka Šveices Konfederācija, pieņemot suverēnu lēmumu ratificēt minēto nolīgumu, piekrita uzņemties saistības un atbilstoši minētā nolīguma 14. pantam apņēmas veikt atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu no tā izrietošo pienākumu, tostarp to, kas izriet no apstrīdētajiem Nolīguma noteikumiem, izpildi.
- 92 Turklāt to apstiprina Nolīguma 16. pants, kurā ir paredzēts, ka Nolīgumu piemēro, no vienas puses, teritorijās, kurās piemēro Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un saskaņā ar nosacījumiem, ko paredz minētais līgums, un, no otras puses, Šveices teritorijā, to aplūkojot kopā ar Nolīguma 17. panta 1. punkta pirmo teikumu, saskaņā ar kuru puses apstiprina vai ratificē Nolīgumu saskaņā ar savām procedūrām.
- 93 Tas vien, ka atbilstoši formālajam stāšanās spēkā noteikumam Nolīguma 17. panta 1. punkta otrajā teikumā, saskaņā ar kuru Nolīgums stājas spēkā otrā mēneša pirmajā dienā pēc galīgā paziņojuma par septiņu nozaru nolīgumu ratifikācijas vai apstiprināšanas dokumentu deponēšanu, Apstrīdētais lēmums izraisīja Nolīguma stāšanos

spēkā, nekādi neietekmē iepriekš izklāstīto vispārējo principu, saskaņā ar kuru principā tikai katra valsts pati var vienpusēji izdot saistošus noteikumus savā teritorijā. Lai arī jāatzīst, ka atbilstoši Nolikuma 17. pantam ar Apstrīdētā lēmuma atcelšanu Nolikuma piemērošana tiktu pārtraukta, jānorāda, pirmkārt, ka tas pats notiktu gadījumā, ja tiktu atcelts Šveices Konfederācijas lēmums par Nolikuma ratifikāciju, un it īpaši, otrkārt, ka šāda iespēja ir vienkārši Nolikuma stāšanās spēkā procesuālu un formālu nosacījumu sekas un acīmredzot nav pamats secinājumam, ka Apstrīdētais lēmums ir piemērojams Šveices teritorijā.

94 Visbeidzot, lai arī taisnība, ka Tiesa ir atzinusi, ka Kopienas iestādēm piešķirtās kompetences starptautiskajā jomā īstenošana nevar tikt izslēgta no EKL 230. pantā paredzētās tiesas veiktā tiesiskuma kontroles (šā sprieduma 71. punktā minētais spriedums lietā Francija/Komisija, 16. punkts), jāuzsver, ka šajā gadījumā prasības pieņemamības atzīšana, lai gan tā ir par apstrīdēto Nolikuma noteikumu radītu juridiski saistošu iedarbību Šveices teritorijā, radītu situāciju, ka Kopienas tiesa, ņemot vērā Kopienas tiesības, pieņemtu lēmumu attiecībā uz to trešai valstij piešķirto tiesību vai uzlikto saistību tiesiskumu, kas izriet no starptautiska nolīguma, kuram tā ir brīvi un suverēni piekritusi valsts ārējo attiecību ietvaros. Šāda kontrole būtu acīmredzami ārpus EK līgumā definētās Pirmās instances tiesas kompetences.

95 No iepriekš minētā izriet, ka Apstrīdētajam lēmumam nav tādas juridiski saistošas iedarbības, kas mainītu prasītāju tiesisko stāvokli Šveices teritorijā, un līdz ar to tas nav akts, par kuru var iesniegt prasību atbilstoši EKL 230. pantam. Ar šādu pamatojumu prasītāju argumenti, kas izvirzīti, lai pierādītu, ka šis lēmums viņus tieši ietekmē EKL 230. panta ceturtnās daļas izpratnē, ir jānoraida kā neatbilstoši, jo tas iepriekš paredz, ka apstrīdētajam aktam ir juridiski saistoša iedarbība attiecībā uz prasītājiem.

- 96 Tātad šī prasība tiktāl, ciktāl ar to lūdz atcelt Apstrīdēto lēmumu attiecībā uz Šveices teritoriju, ir jānoraida kā nepieņemama.

Par to, ka Apstrīdētais lēmums ietekmē prasītājus Kopienas teritorijā

— Lietas dalībnieku izvirzītie argumenti

- 97 Padome apgalvo, ka vīns, kura izcelsme ir Francijas reģionā Šampana, Kopienā ir īpaši aizsargāts kā noteiktā apvidū ražots kvalitatīvs vīns, un šo apstākli apstrīdētie Nolīguma noteikumi nekādā veidā nemaina.
- 98 Iebildumu rakstā, atbildot uz jautājumiem, kurus Pirmās instances tiesa uzdeva rakstveidā, Padome piebilst, ka atbilstoši Regulas Nr. 753/2002 36. pantam, kurā ir paredzēti apstākļi, kādos marķējumā var norādīt ģeogrāfiskās izcelsmes norādi Kopienā importētajam vīnam, šāda ģeogrāfiskās izcelsmes norāde nedrīkst radīt situāciju, kad tā varētu tikt sajaukta ar norādi, ko izmanto, lai identificētu noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvu vīnu, galda vīnu vai citu importētu vīnu, kas iekļauts Kopienas un trešo valstu noslēgto nolīgumu sarakstos.
- 99 Šajā gadījumā Padome uzskata, ka Regulas Nr. 753/2002 36. panta 3. punkta otrajā daļā paredzētais homonīmija izņēmums nav piemērojams vīniem, kuru izcelsme ir kantona *Vaud* Šampanas pašvaldībā, ņemot vērā, ka šāds homonīms attiecībā pret patērētājiem rada acīmredzamu sajaukšanas iespēju. Turklāt, ņemot vērā, ka Francijas kontrolētajam cilmes vietas nosaukumam ir īpaši augsts statuss un reputācija, šāda apzīmējuma kopīga izmantošana — pretēji šī noteikuma prasībām — būtu īpaši nevienlīdzīga.

100 Turklāt Padome norāda, ka nevienai trešās valsts ģeogrāfiskās izcelsmes norādei nav piešķirta atļauja atbilstoši minētajam 36. panta 3. punktam izmantošanai Kopienas teritorijā. Regulas Nr. 753/2002 VI pielikums, kurā jānorāda tās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un tradicionālie apzīmējumi, uz kuriem attiecas homonīmijas izņēmums, nav aizpildīts. Tātad attiecībā uz Šveices ģeogrāfiskās izcelsmes norādi “champagne” nav attiecināms šajā regulā paredzētais homonīmijas izņēmums, un prasītāji nav tiesīgi tirgot vīnu, kura izcelsme ir Šampanas pašvaldībā, izmantojot minēto apzīmējumu.

101 Līdz ar to Padome apgalvo, ka gan pirms, gan pēc Nolīguma Regula Nr. 1493/1999 un Regula Nr. 753/2002 regulē kontrolētajam cilmes vietas nosaukumam “champagne” piešķirto aizsardzību un tā izmantošanas Kopienā noteikumus. Turklāt, pat ja minētās regulas dotu iespēju prasītājiem izmantot apzīmējumu “champagne” viniem, kuru izcelsme ir kantona *Vaud* Šampanas pašvaldībā, šāda iespēja nebūtu mainīta ar Nolīgumu, kas neparedz noteikumus par aizsardzību, ko puses nodrošina savām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm savā teritorijā. Līdz ar to ar Apstrīdēto lēmumu nav ieviests neviens jauns noteikums attiecībā uz vīnu ar apzīmējumu “champagne”, kas importēti no Šveices, tirdzniecību Kopienā, un līdz ar to minētais lēmums tieši neskar prasītājus.

102 Šādu secinājumu neatspēko arī Francijas un Šveices līgums, ar kuru ir atzīts tikai viens apzīmējums “champagne”, proti, ar ko apzīmē dzirkstošus vīnus, kuru izcelsme ir Francijas reģionā Šampana. Minētā līguma 2. panta trešajā daļā ir paredzēta atkāpe no pirmajā daļā paredzētajām saistībām, kas ir formulēta šādi:

“Ja apzīmējums, kas ir aizsargāts saskaņā ar pirmo daļu, atbilst reģiona vai vietas nosaukumam ārpus Francijas Republikas teritorijas, pirmā daļa neizslēdz to, ka

šāds apzīmējums tiek izmantots produktiem vai precēm, kas tiek ražoti attiecīgajā reģionā vai vietā. Tomēr ar protokolu var tikt izvirzītas papildu prasības.” [Neoficiāls tulkojums]

- 103 Tātad šis noteikums ļauj Šveices Konfederācijai atkāpties no pirmajā daļā paredzētā pienākuma, saskaņā ar kuru apzīmējums “champagne” “Šveices Konfederācijas teritorijā” ir rezervēts “Francijas produktiem un precēm”. Tomēr šī noteikuma mērķis nav noteikt apzīmējumam “champagne” piešķiramo aizsardzību Francijas teritorijā un līdz ar to tas neietekmē Kopienas tiesību aktus vīnkopības nozarē, ar kuriem šis kontrolētais cilmes vietas nosaukums Kopienas teritorijā ir rezervēts dažiem Francijas reģiona Šampaņa vīniem.
- 104 Turklāt, atbildot uz jautājumiem, ko Pirmās instances tiesa uzdeva rakstveidā, Padome apgalvo, ka prasītāji nesniedza pietiekamus juridiskus pierādījumus tam, ka atbilstoši Šveices tiesību aktiem apzīmējums “champagne” ir aizsargāts kā kontrolētais cilmes vietas nosaukums.
- 105 Šveices Federālās Padomes 1998. gada 7. decembra rīkojumā par vīnkopību un vīnu importu ir norādīti trīs veidu apzīmējumi: cilmes vietas nosaukums [*appellation d'origine*], kontrolētais cilmes vietas nosaukums [*appellation d'origine contrôlée*] un izcelsmes norāde [*indication de provenance*]. Saskaņā ar šo regulējumu cilmes vietas nosaukumu var izmantot tikai vīniem, kas iegūti no vīnogām, kuras novāktas attiecīgā ģeogrāfiskā apgabalā un kuras dabiski satur nelielu cukura daudzumu. Savukārt kontrolēto cilmes vietas nosaukumu izmanto vīnam, kas papildus cilmes vietas nosaukumam noteiktajam cukura saturam atbilst “attiecīgajā kantonā paredzētām papildu prasībām”, kas attiecas vismaz uz “ražošanas zonu nodalīšanu [...], vīnogulāju šķirnēm [...], audzēšanas metodēm [...], dabisko cukura saturu [...], maksimālo vienas platības ražu [...], vinifikācijas metodēm [un] analīzi un organoleptiskām pārbaudēm”.

- 106 Padome atzīst, ka atbilstoši 1985. gada 19. jūnija Noteikumu par kantona *Vaud* vīnu cilmes vietas nosaukumiem (turpmāk tekstā — “Noteikumi par kantona *Vaud* vīnu cilmes vietas nosaukumiem”) 16. pantam “pašvaldības teritorijā iegūtam vīnam var piešķirt attiecīgās pašvaldības nosaukumu”. Šādas tiesības tomēr ir pretrunā ar Šveices Federālās Padomes 1998. gada 7. decembra rīkojumu par vīnkopību un vīnu importu, kas ir izdots pēc minētajiem noteikumiem un saskaņā ar kuru kontrolētos cilmes vietas nosaukumus var izmantot tikai tiem vīniem, kas atbilst stingrākiem kvalitātes noteikumiem, nevis vienkāršai prasībai — attiecībā uz pašvaldības nosaukuma izmantošanu — ka 51 % vīnogu, no kurām vīns iegūts, jābūt novāktām attiecīgās pašvaldības teritorijā.
- 107 Padome piebilst, ka atbilstoši 1995. gada 28. jūnija Noteikumu par kantona *Vaud* vīnu kontrolētajiem cilmes vietas nosaukumiem 3. pantam, kantona *Vaud* vīnu izcelsmes norādes var izmantot tikai vīniem ar kontrolēto cilmes vietas nosaukumu un ka ar kontrolēto cilmes vietas nosaukumu saprot tradicionālus ģeogrāfiskās izcelsmes vai citus apzīmējumus vīniem, kas atbilst 1. kategorijai 1993. gada 26. marta Noteikumu par kantona *Vaud* vīnu kvalitāti 1.–4. panta izpratnē.
- 108 Šajā sakarā Padome norāda, ka atbilstoši 1993. gada 26. marta Noteikumu par kantona *Vaud* vīnu kvalitāti 1. pantam tikai vīniem, kas iegūti no vīnogām ar zināmu minimālo dabiskā cukura saturu, ko nosaka pēc vīnogu šķirnēm un cilmes vietu nosaukumiem, var piešķirt vīnkopības reģiona, ražošanas vietas vai ražošanas vietas apakšvienības (pašvaldības, vīna lauka, pils, klostera, īpašuma, zemes vai vietas apzīmējuma) nosaukumu. Padome norāda, ka nosaukumu sarakstā ir vīnkopības reģions “Bonvillers”, bet nosaukums “champagne” nav.
- 109 Padome uzskata, ka apzīmējums “champagne” nav ne kontrolētais cilmes vietas nosaukums, ne cilmes vietas nosaukums, bet gan tā ir tikai ģeogrāfiska norāde, kam nav nekādas saistības ar kvalitāti vai reputāciju. Atbilstoši Šveices tiesību aktiem uz šāda apzīmējuma izmantošanu attiecas tikai ģeogrāfiska rakstura prasība, proti, ka vismaz 51 % vīnogu, no kurām vīns iegūts, jābūt novāktām Šampanjas pašvaldības teritorijā.

- 110 Šādu interpretāciju apstiprina kantona *Vaud* 1993. gada 16. jūlija Noteikumi par vīnogu ražas ierobežošanu un oficiālo kontroli. Padome norāda, ka atbilstoši minēto noteikumu 1. pantam kantona vīna lauku reģistrā ir uzskaitīti katra īpašnieka vīna lauki, kuram saskaņā ar šo noteikumu 3. pantu jānorāda nosaukums Noteikumu par kantona *Vaud* vīnu cilmes vietu nosaukumiem izpratnē. Kantona vīna lauku reģistrā, ko iesnieguši prasītāji, ir skaidri norādīts, ka visi prasītāji izmanto nosaukumu “Bonvillars”.
- 111 Komisija apgalvo, ka apzīmējuma “champagne” izmantošana Kopienas teritorijā jau ilgstoši ir rezervēta vīniem, kuru izcelsme ir Francijas reģionā Šampanja, un šo apstākli apstrīdētie Nolīguma noteikumi nekādā veidā negroza.
- 112 Atbildot uz jautājumiem, ko Pirmās instances tiesa uzdeva rakstveidā, Komisija norāda, ka homonīmijas izņēmums, kas paredzēts Regulas Nr. 2392/89, kas bija spēkā līdz 2003. gada 1. augustam, 29. panta 3. punkta pēdējā daļā, varēja apstiprināt ar Komisijas lēmumu pēc tam, kad ir saņemts pieteikums par atkāpes izdarīšanu no šī paša panta 2. punkta noteikumiem. Attiecībā uz vīniem, kuru izcelsme ir Šampanas pašvaldībā Šveicē, šāds pieteikums nav iesniegts.
- 113 Turklāt homonīmijas izņēmums, kas paredzēts Regulas Nr. 753/2002, kas bija spēkā kopš 2003. gada 1. augusta, 36. panta 3. punkta otrajā daļā, ir piemērojams tikai ar nosacījumu, ka attiecīgā ģeogrāfiskās izcelsmes norāde kā tāda ir atzīta un aizsargāta trešā valstī, un tas atbilst 1994. gada 15. aprīļa Līguma par ar tirdzniecību saistītām intelektuālā īpašuma tiesībām (OV L 336, 214. lpp., turpmāk tekstā — “TRIPS līgums”) 24. panta 9. punktam, saskaņā ar kuru “šis līgums neuzliek saistības aizsargāt tādas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kuras to izcelsmes zemē netiek aizsargātas, kuru aizsardzība tiek apturēta vai arī kuras šajā valstī ir atzītas par nelietojamām”.

- 114 Tā kā Šveices Konfederācija Nolīguma ietvaros nav aizsargājusi ģeogrāfiskās izcelsmes norādi “champagne” kantonā *Vaud*, Regulā Nr. 753/2002 paredzētais homonīmijas izņēmums nav piemērojams. Turklāt minētās regulas VI pielikums, kurā minētas norādes un praktiski nosacījumi attiecībā uz trešo valstu ģeogrāfisko norāžu homonīmiem, nav aizpildīts, jo līdz šim brīdim nav iesniegts neviens pieteikums par homonīmiem.
- 115 Turklāt Komisija, atbildot uz jautājumu, ko Pirmās instances tiesa uzdeva rakstveidā, par pašvaldības kontrolētā cilmes vietas nosaukuma esamību attiecībā uz Šampaņas pašvaldību, norādīja, ka no Noteikumiem par kantona *Vaud* vīnu cilmes vietas nosaukumiem izriet, ka apzīmējums “champagne” ir tikai vienkārša norāde par izcelsmi un nerada tiesības uz rūpniecisku vai komerciālu īpašumu, jo piemērojamos Šveices tiesību aktos ar to netiek atzītas un identificētas īpašības, kas piemīt šīs pašvaldības teritorijā ražotiem vīniem.
- 116 Visbeidzot, Komisija norāda, ka prasītāji paši atzīst, ka viņi nekad nav pārdevuši pašu ražoto vīnu Kopienas teritorijā, izmantojot apzīmējumu “champagne”, bet ka viņi eksportē apmēram vienu tūkstoti pudeļu gadā uz Kopienas teritoriju, izmantojot apzīmējumu “arquebuse”, kas pierāda, ka Kopienas tiesiskajā regulējumā paredzētais homonīmija izņēmums nekad nav bijis piemērots attiecībā uz prasītājiem.
- 117 No iepriekš minētā Komisija secina, ka apstrīdētais akts nemaina prasītāju tiesisko stāvokli Kopienas teritorijā un ka līdz ar to prasītājiem nav intereses celt prasību par minēto aktu.

- 118 Francijas Republika, persona, kas iestājusies lietā, norāda, ka Francijas Šampanas reģiona vīns ir aizsargāts Kopienā kā noteiktā apvidū ražots kvalitatīvs vīns un līdz ar to tikai šādam vīnam var izmantot apzīmējumu “champagne”. Tādējādi apstrīdētais akts tieši neietekmē prasītāju tiesisko stāvokli, un līdz ar to prasība ir nepieņemama.
- 119 Turklāt Francijas Republika uzskata, ka atbilstoši piemērojamam Šveices tiesiskajam regulējumam norāde uz pašvaldību ir precizējoša norāde par izcelsmi vīna ražošanas vietas nosaukumā, kas veido vienotu kopumu, un ka šāda norāde nav pielīdzināma cilmes vietas nosaukumam. Cilmes vietas nosaukuma izmantošana paredz, ka attiecībā uz produkta īpašībām tiek ievēroti zināmi nosacījumi, kā tas ir “Bonvillars” gadījumā, bet ne Šampanas pašvaldības gadījumā. Šajā sakarā Francijas Republika norāda, ka pretējā gadījumā uz šo pašvaldību būtu īpaša atsauce Noteikumos par kantona *Vaud* vīnu cilmes vietas nosaukumiem, bet tas tā nav. Tādējādi tā uzskata, ka nav pierādīta kontrolētā cilmes vietas nosaukuma “champagne”, kas būtu aizsargāts ar Šveices tiesību aktiem, esamība.
- 120 Prasītāji apstrīd Padomes, Komisijas un Francijas Republikas apgalvojumu, saskaņā ar kuru apstrīdētie Nolikuma noteikumi nemaina prasītāju tiesisko stāvokli Kopienas teritorijā. Šajā sakarā viņi norāda, ka, lai arī ar apzīmējumu “champagne” Kopienas tiesību aktos saprot kontrolēto cilmes vietas nosaukumu, tas nav šķērslis vīna, kuru viņi ražo kantonā *Vaud*, tirdzniecībai Kopienā. Balstoties uz saraksti ar ražotāju pārstāvi no [Francijas] Šampanas, prasītāji apgalvo, ka tie neiebilst pret vīna, kas ražots kantona *Vaud* Šampanas pašvaldībā, tirdzniecību, izmantojot apzīmējumu “champagne”.
- 121 Atbildot uz jautājumu, ko Pirmās instances tiesa uzdeva rakstveidā, prasītāji precizēja, ka pēc pārbaudes ir atklājies, ka, eksportējot Šampanas pašvaldībā ražoto vīnu uz Beļģiju — aptuveni 1000 pudeles gadā —, par ko minēts prasībā, ir izmantots apzīmējums “arquebuse”, nevis “champagne”.

122 Prasītāji tomēr norāda, ka atbilstoši Regulas Nr. 2392/89 26. panta 1. punktam un 29. pantam homonīmu gadījumā trešā valstī ražota vīna nosaukumu var izmantot, ja attiecīgajā valstī šis nosaukums ir izmantots vīnam tradicionāli un konsekventi, ar nosacījumu, ka attiecīgā valsts reglamentē šī nosaukuma izmantošanu, kas acīmredzami attiecas uz šo gadījumu. Tam, ka minētās regulas 29. panta 3. punktā ir paredzēts, ka tiek pieņemti lēmumi par atkāpēm, lai varētu atsaukties uz homonīmijas izņēmumu, šajā gadījumā nav nozīmes, jo Francijas un Šveices līguma 2. panta trešā daļa pilnībā piešķir homonīmijas izņēmumu. Faktiski no šī noteikuma izriet, ka, ja kāds apzīmējums, kas ir aizsargāts saskaņā ar pirmo daļu, atbilst ārpus Francijas Republikas teritorijas esoša reģiona vai vietas nosaukumam, šāda aizsardzība neizslēdz to, ka šāds apzīmējums tiek izmantots produktiem vai precēm, kas ražoti attiecīgajā reģionā vai vietā. Turklāt to apstiprina kantona *Vaud* Valsts Padomes 2003. gada 22. decembra paziņojums.

123 Attiecībā uz Regulu Nr. 753/2002 — prasītāji norāda, ka tās 36. pantā arī ir paredzēts, ka dažus apzīmējumus, kas ir homonīmi noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvu vīnu ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, var izmantot, ievērojot praktiskus nosacījumus, saskaņā ar kuriem tos var noteikti savstarpēji nošķirt, ņemot vērā vajadzību nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret attiecīgajiem ražotājiem un to, ka patērētājus nedrīkst maldināt. Nav apstrīdams, ka apzīmējums “champagne” attiecībā uz prasītāju ražotajiem vīniem ir ģeogrāfiskās izcelsmes norāde TRIPS līguma 22. panta izpratnē, uz ko ir izdarīta atsauce Nolīguma 7. pielikuma 3. pantā. Turklāt ar to, ka prasītāji izmanto šo apzīmējumu, tiek izpildīti Regulas Nr. 753/2002 36. pantā paredzētie nosacījumi, kā rezultātā uz minēto apzīmējumu ir attiecināms homonīmijas izņēmums. Šajā sakarā nav nozīmes tam, ka minētās regulas VI pielikumā nav minēts neviens apzīmējums, ņemot vērā, ka citādas interpretācijas gadījumā šīs regulas 36. pantam zustu jēga un netiktu ievērotas Kopienas saistības, kas izriet no TRIPS līguma 23. panta 3. punkta. Jebkurā gadījumā Regula Nr. 753/2002 kļuvusi piemērojama tikai no 2003. gada 1. janvāra, t.i., pēc Nolīguma stāšanās spēkā. Tā kā Nolīgums izslēdz homonīmija izņēmumu attiecībā uz Šampanas pašvaldības vīniem, nevar prasīt, lai Šveices Konfederācija lūdz iespēju izmantot šādu izņēmumu atbilstoši Regulai Nr. 753/2002.

- 124 Attiecībā uz apzīmējuma “champagne” aizsardzību atbilstoši piemērojamiem Šveices tiesību aktiem, prasītāji norāda, ka saskaņā ar 1995. gada 28. jūnija Noteikumu par kantona *Vaud* vīnu kontrolētajiem cilmes vietas nosaukumiem 16. pantu vīnam var būt pašvaldības nosaukums, ja vīnogas ir ievāktas šīs pašvaldības teritorijā.
- 125 Šajā sakarā prasītāji norāda, ka kantonā *Vaud* ir seši vīnkopības reģioni. Šo reģionu ģeogrāfiskā platība ir definēta minēto noteikumu 2. pantā, kurā ir precizēts, ka *Bonvillars* reģions ietver visas Gransonas [*Grandson*] apgabala pašvaldības, kā arī Iverdonas [*Yverdon*] apgabala Montaņi [*Montagny*] pašvaldību un Valūr-su-Montaņi [*Valuyres-sous-Montagny*] pašvaldību. Šos sešus reģionus veido 26 ražošanas vietas, aptverot 148 vīnkopības pašvaldības. Atbilstoši šo noteikumu 13.–15. pantam starp šiem reģioniem ir trīs reģioni, kas katrs ir uzskatāms par atsevišķu ražošanas vietu. Runājot par šiem trīs reģioniem, kas katrs ir atsevišķa ražošanas vieta un kuru starpā ir arī *Bonvillars* reģions, nevar būt šaubas par pašvaldības, kas atrodas šo reģionu teritorijā, piederību vienai vai otrai ražošanas vietai, jo vīnkopības reģions un ražošanas vieta sakrīt. Tas izskaidro, kādēļ 1995. gada 28. jūnija Noteikumos par kantona *Vaud* vīnu kontrolētajiem cilmes vietas nosaukumiem nav tieši minētas šīs pašvaldības. Saskaņā ar minēto noteikumu 16. pantu šo pašvaldību izcelsmes vīna ražotājam tomēr ir tiesības izmantot šo pašvaldību nosaukumu kā sava produkta apzīmējumu.
- 126 Prasītāji uzsver, ka kantona *Vaud* Valsts Padome ar diviem 2003. gada 8. janvāra un 22. decembra paziņojumiem ir apstiprinājusi, ka atbilstoši Šveices tiesību aktiem apzīmējums “champagne” ir pašvaldības kontrolētais cilmes vietas nosaukums. Šajā sakarā prasītāji uzskata, ka jebkurā gadījumā Padomes apgalvojums, saskaņā ar kuru Šveices apzīmējums “champagne” nav kontrolētais cilmes vietas nosaukums, bet gan tikai parastais cilmes vietas nosaukums, nav atbilstošs. Tā kā minētais apzīmējums rada prasītājiem īpašas tiesības, lai piemērotu Regulā Nr. 2392/1989 un Regulā Nr. 753/2002 paredzēto homonīmijas izņēmumu, nav nozīmes tam, vai atbilstoši Šveices tiesību aktiem tam ir augstāks, zemāks vai tāds pats statuss kā franču apzīmējumam “champagne”.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 127 Padome un Komisija, kuras atbalsta Francijas Republika, būtībā norāda, ka aizsardzība, kas atbilstoši Kopienu tiesībām piešķirta vīniem, kuri ir ražoti Francijas reģionā Šampaņa, liedz prasītājiem pārdot viņu ražoto vīnu, izmantojot apzīmējumu “champagne”, Kopienas teritorijā. Līdz ar to apstrīdētie Nolīguma noteikumi nemaina prasītāju tiesisko stāvokli minētajā teritorijā.
- 128 Šajā sakarā jāatgādina, ka atbilstoši šā sprieduma 86. punktā minētajai judikatūrai prasītāja iesniegtā prasība ir pieņemama atbilstoši EKL 230. pantam tikai ar nosacījumu, ka apstrīdētajam aktam ir juridiski saistoša iedarbība, kas var skart prasītāja intereses, būtiski mainot tā tiesisko stāvokli.
- 129 Tātad ir būtiski noteikt, vai, kā to apgalvo Padome, Komisija un Francijas Republika, pirms apstrīdēto Nolīguma noteikumu stāšanās spēkā prasītājiem atbilstoši piemērojamiem Kopienu tiesību aktiem bija liegts Kopienā pārdot prasītāju ražoto vīnu ar apzīmējumu “champagne” un vai līdz ar to apstrīdētie Nolīguma noteikumi būtiski nemaina to tiesisko stāvokli.
- 130 Šajā sakarā jānorāda, ka, kā norādīts šā sprieduma 4.–6. punktā, prasības celšanas brīdī 2002. gada 10. jūlijā regula, kas bija spēkā un ir piemērojama prasītāju situācijā, bija Regula Nr. 2392/89.
- 131 Atbilstoši minētās regulas 29. panta 2. punktam ģeogrāfiskas vienības nosaukumu, ko izmanto galda vīna vai noteiktā apvidū ražota kvalitatīva vīna aprakstam, vai noteiktā

apvidus nosaukumu Kopienā nedrīkst izmantot importētā vīna aprakstam ne ražotājvalsts, kurā atrodas šāda [ģeogrāfiska] vienība vai apvidus, valodā, ne kādā citā valodā.

- 132 Kā norādīts šā sprieduma 1. punktā, prasības celšanas brīdī Francijas reģionā Šampaņa ražoti vīni ar kontrolēto cilmes vietas nosaukumu “champagne” Kopienā tika apzīmēti kā noteiktos apvidos ražoti kvalitatīvi vīni, ko prasītāji arī neapstrīd.
- 133 No tā izriet, ka atbilstoši Regulas Nr. 2392/89 29. panta 2. punktam prasības celšanas brīdī apzīmējumu “champagne” principā nevarēja izmantot neviena importētā vīna aprakstam, un tai skaitā vīna, kas ražots kantona *Vaud* Šampaņas pašvaldībā, aprakstam.
- 134 Turklāt jānorāda, ka atbilstoši Regulas Nr. 2392/89 29. panta 3. punktam atkāpes no šā paša panta 2. punkta var izdarīt, ja Kopienā ražota vīna ģeogrāfiskais nosaukums ir identisks trešā valstī esošas ģeogrāfiskās vienības nosaukumam un ja attiecīgajā valstī šis nosaukums ir izmantots vīnam tradicionāli un konsekventi, ar nosacījumu, ka attiecīgā valsts reglamentē šī nosaukuma izmantošanu.
- 135 Šajā noteikumā paredzētais homonīmija izņēmums nav piemērojams pats par sevi, bet tikai pēc tam, kad ir pieņemts tiešs lēmums par atkāpes izdarīšanu. Šajā sakarā, atbildot uz jautājumu, ko Pirmās instances tiesa uzdeva rakstveidā, Komisija norādīja, pirmkārt, ka pirms šāda lēmuma pieņemšanas ir jābūt attiecīgam pieteikumam, un, otrkārt, ka nav iesniegts neviens pieteikums par atkāpes izdarīšanu attiecībā uz vīniem, kuru izcelsme ir kantona *Vaud* Šampaņas pašvaldības teritorijā.

136 Turklāt jāatzīst, ka, lai arī prasītāji sākotnēji apgalvoja, ka atbilstoši Kopienas tiesībām tiem nav liegts Kopienā pārdot viņu ražoto vīnu, izmantojot apzīmējumu “champagne”, vēlāk viņi nav apstrīdējuši, ka Regulā Nr. 2392/89 paredzētais homonīmija izņēmums prasa lēmuma par atkāpēm pieņemšanu, ne arī apgalvojuši, ka šajā sakarā būtu pieņemts kāds lēmums vai ka būtu iesniegts pieteikums par atkāpēm attiecībā uz vīniem, kas ražoti kantona *Vaud* Šampanas pašvaldības teritorijā.

137 Turklāt, lai gan sākotnēji prasītāji apgalvoja, ka tie pārdod Beļģijā aptuveni vienu tūkstoti pudeļu gadā, izmantojot apzīmējumu “champagne”, tomēr, atbildot uz jautājumu, ko Pirmās instances tiesa uzdeva rakstveidā, prasītāji precizēja, ka pēc pārbaudes atklājies, ka šīs pudeles faktiski ir pārdotas, izmantojot apzīmējumu “arquebuse”. Turklāt prasītāji nav iesnieguši pierādījumus par citu eksportu uz Kopienas — vai nu ar apzīmējumu “champagne”, vai arī ar kādu citu apzīmējumu.

138 Papildus tam, ka atbilstoši iepriekš minētajam prasītāju izvirzītā argumentācija ir neskaidra un pat pretrunīga, jāatzīst, ka prasītājiem neizdevās apstrīdēt Komisijas apgalvojumu, saskaņā ar kuru prasības celšanas brīdī attiecībā uz vīnu, kas ražots kantona *Vaud* Šampanas pašvaldības teritorijā, nav bijis pieņemts lēmums par atkāpes izdarīšanu no Regulas Nr. 2392/89 29. panta 2. punktā paredzētā aizlieguma, līdz ar ko prasītājiem juridiski ir bijis aizliegts pārdot viņu ražoto produktu, izmantojot apzīmējumu “champagne”. Atbilstoši pārbaudēm, ko veikuši paši prasītāji, un pretēji viņu sākotnējiem apgalvojumiem atklājies, ka prasītāji faktiski nav tirgojuši Kopienā savu vīnu, izmantojot apzīmējumu “champagne”.

139 No tā izriet, ka, lai gan atbilstoši tam, kas norādīts šā sprieduma 41.–49. punktā, apstrīdētie Nolikuma noteikumi Kopienas teritorijā garantē ekskluzīvas tiesības uz apzīmējumu “champagne” dažiem vīniem, kas ir ražoti Francijas reģionā Šampana,

tādējādi aizliedzot Kopienas teritorijā ar šādu apzīmējumu tirgot vīnus, kas ražoti kantona *Vaud* Šampanas pašvaldības teritorijā, jāatzīst, ka šāds prasītāju tiesiskais stāvoklis pastāvēja jau Nolīguma stāšanās spēkā brīdī 2002. gada 1. jūnijā, kā arī prasības celšanas brīdī 2002. gada 10. jūlijā.

140 Attiecībā uz Regulu Nr. 753/2002, pat bez nepieciešamības noteikt, vai, ņemot vērā, ka, lai gan minētā regula kļuvusi piemērojama tikai kopš 2003. gada 1. augusta, t.i., pēc prasības celšanas, tomēr tā ir stājusies spēkā 2002. gada 11. maijā, proti, pirms prasības celšanas, prasītāji, pamatojoties uz tiesisko stāvokli, kas izriet no šīs regulas piemērošanas, varētu pamatot interesi celt prasību, jānorāda, ka jebkurā gadījumā atbilstoši minētajai regulai prasītājiem nebūtu tiesības Kopienā tirgot vīnu, kuru viņi ražo kantona *Vaud* Šampanas pašvaldības teritorijā, izmantojot apzīmējumu “champagne”.

141 Jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 753/2002 36. panta 1. punktam “vīna [..], kas importēts no trešās valsts — Pasaules Tirdzniecības organizācijas dalībnieces — marķējumā var norādīt [..] ģeogrāfiskā apgabala nosaukumu, ar noteikumu, ka tas kalpo vīna identificēšanai, norādot uz vīna izcelsmi trešās valsts teritorijā vai šīs trešās valsts reģionā vai vietā, ja attiecīgā produkta kvalitāte, reputācija vai citas īpašības ir būtiski saistītas ar attiecīgo ģeogrāfisko izcelsmi”.

142 Atbilstoši Regulas Nr. 753/2002 36. panta 3. punktam “šā panta 1. un 2. punktā minētās ģeogrāfiskās izcelsmes norādes nedrīkst radīt situāciju, kad tās varētu tikt sajauktas ar norādēm, ko izmanto, lai identificētu noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvu vīnu”. Tomēr šis noteikums paredz šādu homonīmija izņēmumu:

“Tomēr dažas pirmajā daļā minētās trešo valstu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kas ir homonīmi noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvu vīnu [...] atbilstīgām norādēm, var izmantot, ievērojot praktiskus nosacījumus, saskaņā ar kuriem tos savstarpēji nošķir, ņemot vērā vajadzību nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret attiecīgajiem ražotājiem un to, ka patērētājus nedrīkst maldināt.

[..]

Minētās norādes, apzīmējumi un praktiskie nosacījumi ir izklāstīti VI pielikumā.”

¹⁴³ Tādējādi iepriekš minētais homonīmijas izņēmums nav piemērojams pats par sevi, bet gan tikai ar nosacījumu, ka Regulas Nr. 753/2002 VI pielikumā ir izklāstītas gan trešo valstu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kas ir homonīmi ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kuras izmanto noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvu vīnu aprakstam un kam varētu būt piešķirts šis izņēmums, gan praktiski nosacījumi, kas nodrošina, ka šis ģeogrāfiskās izcelsmes norādes ir savstarpēji nošķiramas.

¹⁴⁴ Kā to norāda Padome un Komisija, jāatzīmē, ka līdz pat šim brīdim Regulas Nr. 753/2002 VI pielikums nav aizpildīts un apzīmējums “champagne” tajā nav norādīts kā trešās valsts ģeogrāfiskās izcelsmes norāde, kurai varētu tikt piešķirts homonīmijas izņēmums.

¹⁴⁵ No tā izriet, ka arī Regulas Nr. 753/2002 noteikumi jebkurā gadījumā neļauj prasītājiem pārdot viņu ražoto vīnu, izmantojot apzīmējumu “champagne”.

146 Turklāt jānorāda, ka atbilstoši minētās regulas 36. panta 5. punktam, kas grozīts ar Regulu Nr. 316/2004, kura piemērojama kopš 2004. gada 1. februāra, trešās valsts ģeogrāfiskās izcelsmes norādi “var lietot importētā vīna marķējumā pat tad, ja tikai 85 % attiecīgā vīna ir iegūti no vīnogām, kas novāktas ražošanas apgabalā, kura nosaukums tam ir piešķirts”. Turklāt no šī formulējuma un Regulas Nr. 753/2002 36. panta 1. punkta struktūras netieši izriet, ka pirms grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 316/2004, kas ļauj attiecīgajam apgabalam atbilstošu ģeogrāfiskās izcelsmes norādi lietot vīniem arī tad, ja tikai 85 % vīnogu ir novāktas ražošanas apgabalā, kura nosaukums tam ir piešķirts, ģeogrāfiskās izcelsmes norādi importētā vīna marķējumā varēja norādīt tikai ar nosacījumu, ka vīns pilnībā ir iegūts no vīnogām, kas novāktas ģeogrāfiskā apgabalā, kura nosaukums tam piešķirts.

147 Lai arī, atbildot uz jautājumu, ko Pirmās instances tiesa uzdeva rakstveidā, prasītāji apgalvoja, ka atbilstoši Noteikumu par kantona *Vaud* vīnu cilmes vietas nosaukumiem 16. pantam apzīmējums “champagne” ir atzīts un aizsargāts attiecībā uz vīniem, kas ir cēlušies šīs pašvaldības teritorijā, jāatzīst, ka, pilnīgi iepazīstoties ar šo noteikumu, atklājas, ka atbilstoši tā otrajai daļai “tiesības izmantot pašvaldības nosaukumu ir arī vīniem, kuri iegūti no vīnogām, kas lielākoties (vismaz 51 %) ir novāktas attiecīgajā pašvaldībā un pārējā daļā — ražošanas vietā, kurā ietilpst šī pašvaldība”.

148 Tātad pat bez nepieciešamības precīzi noteikt apzīmējuma “champagne” būtību un kvalifikāciju, jāatzīst, ka Šveices tiesību aktos šāds apzīmējums ir atzīts vīniem, kas lielākoties ir cēlušies kantona *Vaud* Šampanas pašvaldības teritorijā, un ka līdz ar to nav izpildīts nosacījums, kas netieši izriet no grozītā Regulas Nr. 753/2002 36. panta 5. punkta un saskaņā ar ko tikai tad, ja 85 % attiecīgā vīna ir iegūti no vīnogām, kuras novāktas ražošanas apgabalā, kura nosaukums tiem ir piešķirts, šajā gadījumā kantona *Vaud* Šampanas pašvaldībā, šo vīnu var pārdot, izmantojot šā ražošanas apgabala ģeogrāfiskās izcelsmes norādi. *A fortiori* nevar uzskatīt, ka šis apzīmējums attiecas uz vīnu, kas pilnībā iegūts no vīnogām, kas novāktas ražošanas apgabalā, kura nosaukums tam piešķirts.

149 Tādējādi, pretēji tam, ko prasītāji sākotnēji apgalvoja, vīniem, attiecībā uz kuriem atbilstoši Šveices tiesību aktiem var izmantot apzīmējumu “champagne”, ne tikai nekad nav bijis piešķirts homonīmijas izņēmums, kas paredzēts Regulas Nr. 2392/89 29. panta 3. punktā vai Regulas Nr. 753/2002 36. panta 3. punktā, bet arī nākotnē iespēja izmantot homonīmijas izņēmumu, kas paredzēts pēdējā no minētajiem noteikumiem, gadījumā, ja Apstrīdētais lēmums tiktu atcelts, šķiet neiespējama, ņemot vērā, ka Šveices tiesību aktos paredzētie nosacījumi, lai varētu izmantot pašvaldības apzīmējumu “champagne”, nav pietiekami atbilstoši Regulas Nr. 753/2002 36. panta 5. punktā izvirzītajai prasībai par vīnogu izcelsmi.

150 Turklāt nevar arī uzskatīt, ka iespējama prasītāju tiesiskā stāvokļa maiņa, piemēram, sakarā ar pašvaldības apzīmējuma “champagne” no kantona *Vaud* piešķiršanas nosacījumu grozījumiem, pamatotu prasības pieņemamību, ko prasītāji arī neapgalvo. Jāatgādina, ka atbilstoši pastāvīgai judikatūrai prasītāja interesi celt prasību nevar novērtēt, ņemot vērā kādu tikai nākotnē paredzamu un iespējamu notikumu (skat. Pirmās instances tiesas 1998. gada 30. aprīļa spriedumu lietā T-16/96 *CityFlyer Express/Komisija, Recueil*, II-757. lpp., 30. punkts un tajā minētā judikatūra).

151 No visa iepriekš minētā izriet, ka Apstrīdētais lēmums būtiski nemaina prasītāju tiesisko stāvokli Kopienas teritorijā un ka līdz ar to viņiem nav intereses celt par to prasību.

152 Neviens prasītāju izvirzītais arguments neatspēko šo secinājumu.

153 Prasītāji apgalvo tikai to, ka, pirmkārt, nav nozīmes tam, ka Regulas Nr. 753/2002 VI pielikumā nav minēts neviens apzīmējums, un ka, lai uz ģeogrāfiskās izcelsmes

norādi attiecinātu homonīmijas izņēmumu, pietiek ar to, ka tiek izpildīti 36. panta 3. punkta otrajā daļā paredzētie nosacījumi. Citādas interpretācijas gadījumā šīs regulas 36. pantam zustu jēga un netiktu ievērotas Kopienas saistības, kas izriet no TRIPS līguma 23. panta 3. punkta.

154 Šāds arguments ir acīmredzami nepamatots.

155 Pirmkārt, jānorāda, ka Regulas Nr. 753/2002 36. panta 2. punkta otrajā daļā ir paredzēts, ka, ievērojot tajā izklāstītos nosacījumus, “dažām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm” var tikt piešķirts homonīmijas izņēmums, un, otrkārt, ka 36. panta 3. punkta pēdējā daļā ir tieši paredzēts, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, uz kurām attiecas homonīmijas izņēmums un kuras atbilst šā paša panta 2. punktā izvirzītajiem nosacījumiem, “ir izklāstītas VI pielikumā”. No tā izriet, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, uz kuru attiecas homonīmijas izņēmums, iekļaušana minētajā VI pielikumā nav tikai informatīva vai fakultatīva, bet ir obligāta formalitāte, kas paredz iepriekšēju pārbaudi par ģeogrāfiskās izcelsmes norādes atbilstību Regulas Nr. 753/2002 36. panta 3. punkta otrajā daļā izvirzītajiem nosacījumiem, kā arī praktiskiem nosacījumiem, kuru mērķis ir nodrošināt, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu homonīmi ir savstarpēji nošķirti. Pretēji prasītāju apgalvojumiem — šāda interpretācija ir vienīgā, kas atbilst šīs regulas 36. panta 3. punkta sistēmai un tekstam, it īpaši tāpēc, ka 36. panta 3. punkta otrā daļa, kas paredz izņēmumu no 36. panta 3. punkta pirmajā daļā izvirzītā principa, saskaņā ar kuru trešo valstu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes nedrīkst radīt situāciju, kad tās varētu tikt sajauktas ar norādēm, ko izmanto, lai identificētu noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvu vīnu, ir jāinterpretē šauri.

156 Otrkārt, attiecībā uz iespējamu šīs interpretācijas neatbilstību TRIPS līguma 23. panta 3. punktam jānorāda, ka būtībā prasības pieteikumā prasītāji — tieši

pretēji — ir norādījuši, ka atšķirībā no apstrīdētajiem Nolīguma noteikumiem Regula Nr. 753/2002 pilnībā neaizliedz dažiem importētiem vīniem izmantot ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kas ir homonīmi ģeogrāfiskām norādēm, kuras izmanto noteiktos apvidos ražotiem kvalitatīviem vīniem, un tādējādi šī regula ir samērīga.

157 Ja prasītāju arguments, kas norādīts apsvērumos attiecībā uz Padomes un Komisijas izvirzītajām iebildēm par nepieņemamību un ir balstīts uz TRIPS līgumu, jāvērtē kā iebilde par Regulas Nr. 753/2002 prettiesiskumu, tas ir atzīstams par jaunu pamatu, kas izvirzīts tiesvedības laikā, un atbilstoši Reglamenta 48. panta 2. punktam ir noraidāms kā nepieņemams.

158 Jebkurā gadījumā prasītāji nav pierādījuši un nav pat snieguši skaidrojumu, kāpēc iepriekš izklāstītā Regulas Nr. 753/2002 interpretācija ir pretrunā TRIPS līguma 23. panta 3. punktam. Turklāt objektīva un pilnīga TRIPS līguma analīze — tieši pretēji — parāda, ka Regula Nr. 753/2002 atbilst šī līguma noteikumiem par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību. Jāatzīst, pirmkārt, ka šī līguma 22. panta 1. punktā ģeogrāfiskās izcelsmes norādes ir definētas kā norādes, kuras identificē precī, kura izgatavota kādas Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) dalībvalsts teritorijā vai šās teritorijas reģionā vai vietā, kur preces noteiktā kvalitāte, reputācija vai citas īpašības ir būtiski saistāmas ar tās ģeogrāfisko izcelsmi. Turklāt 23. panta 3. punktā ir paredzēts, ka ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu homonīmu gadījumā attiecībā uz vīniem aizsardzība tiek sniegta katrai norādei atbilstoši TRIPS līguma 22. panta 4. punkta nosacījumiem, kas nosaka, ka aizsardzība tiek piemērota pret ģeogrāfiskās izcelsmes norādi, kas, lai arī ir burtiski patiesa attiecībā uz teritoriju, reģionu vai vietu, kurā prece ir izgatavota, sabiedrībai rada nepareizu iespaidu, ka preces izcelsme ir citā teritorijā.

159 Pretēji tam, ko, šķiet, apgalvo prasītāji, TRIPS līgums neuzliek pienākumu PTO biedriem nodrošināt visu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu homonīmu vispārēju un pilnīgu aizsardzību, bet paredz, ka aizsardzība netiek piešķirta ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kas rada nepareizu iespaidu, ka preces izcelsme ir citā dalībvalstī. Turklāt atbilstoši TRIPS līguma 23. panta 3. punkta otrajam teikumam katra dalībvalsts nosaka praktiskos nosacījumus, saskaņā ar kuriem konkrētās homonīmās norādes tiek atšķirtas viena no otras, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt objektīvu attieksmi pret attiecīgajiem ražotājiem un novērst patērētāju maldināšanu.

160 Jānorāda, ka tieši šāda sistēma ir ieviesta ar Regulu Nr. 753/2002. Pirmkārt, atbilstoši šīs regulas 36. panta 1. punktam, vīna, kas importēts no trešās valsts — Pasaules Tirdzniecības organizācijas dalībnieces — marķējumā var norādīt ģeogrāfiskā apgabala nosaukumu, ar noteikumu, ka tas kalpo vīna identificēšanai, norādot uz vīna izcelsmi trešās valsts teritorijā vai šīs trešās valsts reģionā vai vietā, ja attiecīgā produkta kvalitāte, reputācija vai citas īpašības ir būtiski saistītas ar attiecīgo ģeogrāfisko izcelsmi; šāds nosacījums ir gandrīz burtiska ģeogrāfiskās izcelsmes norādes definīcijas pārcelšana no TRIPS līguma 22. panta 1. punkta. Otrkārt, līdzīgi TRIPS līguma 22. panta 4. punktam Regulas 753/2002 36. panta 3. punktā ir paredzēts, ka trešās valsts — PTO dalībvalsts — ģeogrāfiskās izcelsmes norādes nedrīkst radīt situāciju, kad tās varētu tikt sajauktas ar norādēm, ko izmanto, lai identificētu noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvu vīnu.

161 Attiecībā uz Regulas Nr. 753/2002 36. panta 3. punkta otrās daļas noteikumu, saskaņā ar kuru, atkāpjoties no aizlieguma izmantot trešo valstu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kas var radīt sajukumu ar norādēm, ko izmanto, lai identificētu noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvu vīnu, dažas trešo valstu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kas ir to homonīmi, var izmantot, ievērojot praktiskus nosacījumus, kuri nodrošina, ka

tos savstarpēji nošķir, ņemot vērā vajadzību nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret attiecīgajiem ražotājiem un to, ka patērētājus nedrīkst maldināt, jāatzīst, kas identisks noteikums ir TRIPS līguma 23. panta 3. punkta otrajā teikumā.

162 Visbeidzot, par nesaderīgu ar TRIPS līguma noteikumiem nevar uzskatīt prasību, kas atbilstoši iepriekš minētajam izriet no Regulas Nr. 753/2002 36. panta 3. punkta pēdējās daļas un saskaņā ar kuru trešo valstu ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, uz kurām attiecas homonīmijas izņēmums un praktiski nosacījumi to nošķiršanai no ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kuras izmanto noteiktos apvidos ražotu kvalitatīvu vīnu identificēšanai, jābūt izklāstītām šīs regulas pielikumā. TRIPS līgumā ne tikai nav noteikts, ka homonīmijas izņēmums bez jebkādas iestādes starpniecības ir pats par sevi piemērojams visām homonīmām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm, kas atbilst attiecīgajiem nosacījumiem, bet gan tajā turklāt ir tieši paredzēts, ka “katra dalībvalsts nosaka praktiskos nosacījumus, saskaņā ar kuriem konkrētās homonīmās norādes tiek atšķirtas viena no otras”, šādi atstājot dalībvalstīm zināmu rīcības brīvību attiecībā uz homonīmijas izņēmuma piešķiršanas kārtību.

163 Otrkārt, prasītāji uzskata, ka apstāklim, ka Regulas Nr. 2392/89 29. panta 3. punktā ir paredzēts pieņemt lēmumu par atkāpes izdarīšanu, lai uz dažām ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm attiecinātu homonīmijas izņēmumu, nav nozīmes, jo Francijas un Šveices līgums skaidri atļauj izmantot apzīmējumu “champagne” dažiem vīniem, kuru izcelsme ir kantona *Vaud* Šampaņas pašvaldībā. Minētā līguma 2. panta trešā daļa paredz patstāvīgu homonīmijas izņēmumu, un nekādi lēmumi šajā sakarā nav jāpieņem. Turklāt ar 2003. gada 22. decembra paziņojumu to apliecina kantona *Vaud* Valsts Padome.

164 Šajā sakarā jānorāda, ka, pat pieņemot, ka Francijas un Šveices līgums būtu jāinterpretē tā, kā to apgalvo prasītāji, to izvirzītais arguments varētu pamatot prasības

pieņemamību tikai ar nosacījumu, ka šī līguma noteikumi par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu homonīmijas izņēmumu būtu piemērojami, neraugoties uz Regulas Nr. 2392/89 un vēlāk Regulas Nr. 753/2002 pieņemšanu.

165 Jāatgādina, ka atbilstoši EK līguma 307. panta pirmajai daļai, šis līgums neietekmē tiesības un pienākumus, ko uzliek nolīgumi, kurus pirms EK līguma stāšanās spēkā viena vai vairākas dalībvalstis, no vienas puses, noslēgušas ar vienu vai vairākām trešām valstīm, no otras puses.

166 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru atbilstoši starptautisko tiesību principiem šā noteikuma mērķis ir precizēt, ka Līguma piemērošana neietekmē attiecīgās dalībvalsts saistības ievērot no iepriekš noslēgtā nolīguma izrietošas trešās valsts tiesības un pildīt attiecīgus pienākumus. Līdz ar to, lai noteiktu, vai iepriekšēja starptautiska nolīguma dēļ var neievērot Kopienas tiesību normu, ir svarīgi pārbaudīt, vai tas uzliek attiecīgajai dalībvalstij pienākumus, kuru izpildi var prasīt trešās valstis, kas ir nolīguma slēdzējas puses (Tiesas 1998. gada 10. marta spriedums apvienotajās lietās C-364/95 un C-365/95 *T. Port, Recueil*, I-1023. lpp., 60. punkts, un Pirmās instances tiesas 2001. gada 12. jūlija spriedums lietā T-3/99 *Banatrading/Padome, Recueil*, II-2123. lpp., 70. punkts).

167 Līdz ar to, lai starptautisks nolīgums varētu likt nepiemērot Kopienas tiesību normu, jābūt izpildītiem diviem nosacījumiem — nolīgumam ir jābūt noslēgtam pirms EK līguma stāšanās spēkā un no tā jāizriet attiecīgās trešās valsts tiesībām, kuru ievērošanu tā var pieprasīt attiecīgajai dalībvalstij (šā sprieduma 166. punktā minētie spriedumi apvienotajās lietās *T. Port*, 61. punkts, un lietā *Banatrading/Padome*, 71. punkts).

- 168 Taču šajā gadījumā Francijas un Šveices līgums, uz kuru atsaucas prasītāji, ir noslēgts 1974. gadā, t.i., pēc EK līguma stāšanās spēkā. Līdz ar to prasītāji nevar lietderīgi atsaukties uz Francijas un Šveices līguma noteikumiem, lai iebilstu pret Regulas Nr. 2392/89, vēlāk Regulas Nr. 753/2002, piemērošanu. Tātad arguments ir jānoraida kā neefektīvs.
- 169 Jebkurā gadījumā jānorāda, ka atbilstoši Francijas un Šveices līguma 2. panta pirmajai daļai “apzīmējumi, kas uzskaitīti šī līguma A pielikumā, ja vien otrajā līdz ceturtajā daļā nav noteikts citādi, Šveices Konfederācijas teritorijā ir paredzēti vienīgi Francijas produktiem un precēm, un tos var izmantot tikai tad, ja ir ievēroti Francijas Republikas tiesību aktos paredzētie nosacījumi”. [Neoficiāls tulkojums]
- 170 Savukārt šī līguma 3. panta pirmajā daļā ir paredzēts, ka “apzīmējumi, kas uzskaitīti šī līguma B pielikumā, ja vien otrajā līdz ceturtajā daļā nav noteikts citādi, Francijas Republikas teritorijā ir paredzēti vienīgi Šveices Konfederācijas produktiem un precēm, un tos var izmantot tikai tad, ja ir ievēroti Šveices Konfederācijas tiesību aktos paredzētie nosacījumi”.
- 171 Francijas kontrolētais cilmes vietas nosaukums “champagne” ir norādīts A pielikumā, taču B pielikumā kantona *Vaud* pašvaldības cilmes vieta ar tādu pašu nosaukumu nav minēta.
- 172 Tādējādi atbilstoši šiem noteikumiem, pirmkārt, apzīmējums “champagne” Šveices teritorijā ir rezervēts tikai Francijas produktiem, ja vien 2. panta otrajā līdz ceturtajā daļā nav noteikts citādi, un, otrkārt, kantona *Vaud* pašvaldības cilmes vietas nosaukums “champagne” nav aizsargāts Francijas teritorijā.

- 173 No tā izriet, ka, lai arī vīniem, kas cēlušies kantona *Vaud* Šampanas pašvaldībā, varētu piemērot Francijas un Šveices līguma 2. panta trešo daļu, saskaņā ar kuru “ja apzīmējums, kas ir aizsargāts saskaņā ar pirmo daļu, atbilst reģiona vai vietas nosaukumam ārpus Francijas Republikas teritorijas, pirmā daļa neizslēdz to, ka šāds apzīmējums tiek izmantots produktiem vai precēm, kas tiek ražoti attiecīgajā reģionā vai vietā”, tas būtu tikai izņēmums no noteikuma, saskaņā ar kuru Francijas kontrolētais cilmes vietas nosaukums “champagne” tiek ekskluzīvi aizsargāts Šveices teritorijā atbilstoši šā līguma 2. panta pirmajai daļai un A pielikumam. Tomēr šāds homonīmijas izņēmums neatļauj vīnu, kas cēlušies kantona *Vaud* Šampanas pašvaldībā, tirdzniecību Francijas teritorijā, izmantojot nosaukumu “champagne”, ko atļautu tikai šāda nosaukuma iekļaušana minētā līguma B pielikumā.
- 174 Turklāt no sarakstes starp kantona *Vaud* iestāžu un ārējo sakaru departamenta priekšnieku un Šampanas pašvaldības administrāciju, ko iesnieguši paši prasītāji, un it īpaši no *M. C. R.* 1998. gada 8. septembra vēstules izriet, ka, risinot sarunas par līgumu, šādi Francijas un Šveices līgumu ir interpretējusi ne tikai Francijas Republika, bet arī Šveices Konfederācija, kas bija interesējusies, kādu iemeslu dēļ kantona *Vaud* apzīmējums “champagne” nav iekļauts Francijas un Šveices līguma sarakstos un protokolā.
- 175 No tā izriet, ka nav pamatots prasītāju apgalvojums, saskaņā ar kuru ar Francijas un Šveices līgumu tiem ir atļauts Francijas teritorijā tirgot vīnus, kas cēlušies Šampanas pašvaldībā, izmantojot apzīmējumu “champagne”.
- 176 Turklāt ir svarīgi norādīt, ka atbilstoši iepriekš minētajam, kad Pirmās instances tiesa lūdza pienācīgi pierādīt apgalvojumu, saskaņā ar kuru prasītāji eksportē aptuveni 1000 pudeles gadā, izmantojot apzīmējumu “champagne”, prasītāji ne tikai neiesniedza tādas pierādījumus kā rēķini, kas apliecinātu, ka viņi savu produkciju ir

pārdevuši ar šādu apzīmējumu Francijā, bet arī apliecināja, ka eksports lielākoties ir bijis uz Beļģiju, izmantojot apzīmējumu “arquebuse”.

177 Attiecībā uz prasītāju iesniegto vēstuli, ko advokātu birojs ir nosūtījis *Bonvillars* vīna darītavai, papildus tam, ka tai ir nozīme prasītāju tiesiskā stāvokļa analīzei, šo vēstuli jebkurā gadījumā nekādi nevar interpretēt kā tādu, kas pierādītu, ka ražotāji no Šampanas neiebilst pret prasītāju ražotā vīna tirdzniecību, izmantojot apzīmējumu “champagne”. Vēl jo vairāk, no tās izriet, ka Šampanas vīnkopības starpprofesiju komiteja pēc tam, kad bija paudusi ļoti stingru nostāju, draudot *Bonvillars* vīna darītavai uzsākt tiesvedību, norādīja, ka tās mērķis nebija traucēt “Šampanas pašvaldības izcelsmes produktu ražošanu, bet tikai izvairīties no nevajadzīgiem pārpratumiem, it īpaši nākotnē”, piedāvājot vest sarunas, “lai noskaidrotu situāciju nākotnē”. Tā kā, lai gan Pirmās instances tiesa ir uzdevusi prasītājiem šajā sakarā jautājumu rakstveidā, tie nav snieguši papildu informāciju, it īpaši par šo sarunu saturu vai iznākumu, no tā nevar secināt, ka Šampanas vīnkopības starpprofesiju komiteja neiebilst pret apzīmējuma “champagne” izmantošanu Francijas teritorijā prasītāju eksportētā vīna aprakstam.

178 No visiem iepriekš minētiem apsvērumiem izriet, ka apstrīdētie Nolīguma noteikumi būtiski nemaina prasītāju tiesisko stāvokli, līdz ar ko prasījumi par Apstrīdētā lēmuma atcelšanu jānoraida kā nepieņemami.

179 Pakārtoti jānorāda, ka nevar uzskatīt, ka Apstrīdētais lēmums prasītājus skar individuāli EKL 230. panta ceturtās daļas izpratnē.

180 Jāatgādina, ka apstrīdētie Nolīguma noteikumi, ko apstiprina Apstrīdētais lēmums, atbilstoši Nolīguma 7. pielikuma 5. panta 2. punktam rezervē apzīmējumu “champagne” tikai Kopienas izcelsmes produktiem saskaņā ar Kopienas tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem. Turklāt atbilstoši tam, kas izklāstīts šā sprieduma 41.–49. punktā, ņemot vērā, ka apzīmējums “champagne” nav minēts starp Šveices apzīmējumiem, kas ir aizsargāti apzīmējumi Nolīguma izpratnē un ir minēti tā 2. pielikumā, Nolīguma 7. pielikuma 5. panta 4. punkta a) apakšpunktā paredzētais homonīmijas izņēmums nav piemērojams Francijas apzīmējumam “champagne”, kas kā Francijas izcelsmes noteiktā apvidū ražots kvalitatīvs vīns ir viens no aizsargātiem Kopienas apzīmējumiem Nolīguma izpratnē.

181 No tā izriet, ka apstrīdētie Nolīguma noteikumi aizliedz jebkādu apzīmējuma “champagne” izmantošanu vīniem, kuru izcelsme nav Kopienā, precīzāk, Francijā, un kas neatbilst Kopienas tiesiskajā regulējumā paredzētiem nosacījumiem noteiktā apvidū ražota kvalitatīva vīna apzīmējuma “champagne” izmantošanai. Līdz ar to apstrīdētie Nolīguma noteikumi vienādā veidā attiecas uz visām personām — tagad un nākotnē — kas ražo vai tirgo vīna nozares produktus, kuras nevar izmantot noteiktā apvidū ražota kvalitatīva vīna apzīmējumu “champagne”, it īpaši tāpēc, ka tās nav no Francijas reģiona Šampaņa, tai skaitā uz visiem Šveices izcelsmes vīna nozares produktu ražotājiem. Apstrīdētie Nolīguma noteikumi ir vispārpiemērojams akts, kas ir piemērojams objektīvi noteiktām situācijām un kam ir juridiski saistoša iedarbība attiecībā uz abstrakti noteiktām personu kategorijām (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 13. decembra rīkojumu lietā T-397/02 *Arla Foods u.c./Komisija*, Krājums, II-5365. lpp., 52. un 53. punkts un tajos minētā judikatūra).

182 Tomēr nevar izslēgt, ka noteikums, kuram pēc tā būtības un piemērošanas jomas ir vispārīgs raksturs, varētu skart fizisku vai juridisku personu individuāli. Tas notiek tad, ja attiecīgais akts personu ietekmē dažu tai piemītošu specifisku īpašību vai faktiskās situācijas dēļ, kura to raksturo salīdzinājumā ar visām pārējām personām un tādēļ individuāli izceļ līdzīgi kā lēmuma adresātu (Tiesas 1963. gada 15. jūlija

spriedums lietā 25/62 *Plaumann*/Komisija, *Recueil*, 197., 223. lpp., un 1994. gada 18. maija spriedums lietā C-309/89 *Codorníu*/Padome, *Recueil*, I-1853. lpp., 19. un 20. punkts; Pirmās instances tiesas 2004. gada 6. jūlija rikojums lietā T-370/02 *Alpenhain-Camembert-Werk u.c.*/Komisija, Krājums, II-2097. lpp., 56. punkts).

183 Šajā gadījumā prasītāji apgalvo, ka tie ir šādā situācijā, jo, pirmkārt, *champagne* klauzula Nolīgumā ir iekļauta ar mērķi noregulēt situāciju attiecībā uz noteiktu ražotāju, kas ir identificējami un identificēti Nolīguma pieņemšanas brīdī, loku un, otrkārt, tiem vienīgajiem ir īpašas tiesības izmantot cilmes vietas nosaukumu “champagne” atbilstoši Šveices tiesību aktiem.

184 Šādi argumenti tomēr neļauj secināt, ka apstrīdētie Nolīguma noteikumi prasītājus skar individuāli.

185 Pirmkārt, kā norādīts iepriekš, šo noteikumu mērķis ir vispārēji nodrošināt, ka apzīmējums “champagne” tiek izmantots tikai Francijas izcelsmes vīniem, kam piešķirts šis apzīmējums atbilstoši Kopienas tiesībām, nevis tikai regulēt vīna, kas cēlies kantona *Vaud* Šampanas pašvaldībā, ražotāju konkrēto situāciju. Tikai Nolīguma 7. pielikuma 5. panta 8. punktā ir atsauce uz “daž[u] vīn[u], kuru izcelsme ir Šveices kantonā *Vaud*”, īpašo situāciju un tiem piešķirta atkāpe, ļaujot pārejas perioda laikā izmantot apzīmējumu “champagne”, lai apzīmētu un noformētu šādus vīnus atbilstoši tajā norādītajiem nosacījumiem. Tas vien, ka šis noteikums “daž[iem] vīn[iem], kuru izcelsme ir Šveices kantonā *Vaud*”, paredz labvēlīgāku pārejas periodu, pats par sevi neietekmē secinājumu, ka apstrīdētie Nolīguma noteikumi, kas nodrošina apzīmējuma “champagne” ekskluzivitāti, ir vispārpiemērojams akts, kas prasītājus neskar individuāli.

186 Otrkārt, prasītāju tiesības izmantot Šveices cilmes vietas nosaukumu “champagne” viņiem nerada individuālo interesi celt prasību par apstrīdētajiem Nolīguma noteikumiem, un nav pat nepieciešams lemt par šī nosaukuma precīzu būtību un kvalifikāciju. Pretēji ekskluzīvām tiesībām uz preču zīmi, kas prasītājam bija lietā, kurā taisīts šā sprieduma 182. punktā minētais spriedums *Codorníu/Padome* un kurā Tiesa šajā sakarā ir norādījusi, ka prasītājs ir reģistrējis grafisku preču zīmi “Gran Cremant de Codorníu” Spānijā 1924. gadā un to tradicionāli izmantojis gan pirms, gan pēc šīs reģistrācijas; prasītājiem tiesības izmantot apzīmējumu “champagne” izriet no Šveices tiesību aktiem, kas visiem uzņēmumiem, kuru produkti atbilst noteiktām ģeogrāfiskām un kvalitātes prasībām, piešķir tiesības tos tirgot, izmantojot apzīmējumu “champagne”, un atsaka šīs tiesības visiem tiem uzņēmumiem, kuru produkti neatbilst šiem nosacījumiem, kas ir vienādi visiem uzņēmumiem (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 1998. gada 15. septembra rīkojumu lietā T-109/97 *Molkerei Großbraunshain* un *Bene Nahrungsmittel/Komisija, Recueil*, II-3533. lpp., 50. punkts, un 2005. gada 13. decembra rīkojumu lietā T-381/02 *Confédération générale des producteurs de lait de brebis et des industriels de Roquefort/Komisija, Krājums*, II-5337. lpp., 51. punkts).

187 Tāpat kā apstrīdētā Nolīguma noteikumi, piemērojamie Šveices tiesību akti attiecas ne tikai uz prasītājiem, bet gan tiem ir juridiski saistoša iedarbība attiecībā uz nenoteiktu skaitu ražotāju gan Šveicē, gan trešās valstīs, kas šodien vai nākotnē vēlas Šveices teritorijā tirgot preces, izmantojot apzīmējumu “champagne”.

188 Tas vien, ka prasītājiem šobrīd ir tiesības izmantot pašvaldības nosaukumu “champagne” dažiem vīniem, ko tie ražo, neļauj izdarīt secinājumu, ka apstrīdētie Nolīguma noteikumi tos skar individuāli, jo šis apstāklis izriet no tā, ka objektīvi noteiktajai situācijai tiek piemērots vispārpiemērojams akts, t.i., Šveices tiesību akts cilmes vietu nosaukumu jomā, kuram ir juridiski saistošā iedarbība attiecībā uz vispārīgi un abstrakti noteiktām personu kategorijām, proti, visiem uzņēmumiem, kas ražo

preces, kurām piemīt objektīvi noteiktas īpašības (šajā sakarā skat. šā sprieduma 186. punktā minēto rikojumu lietā *Molkerei Großbraunshain* un *Bene Nahrungsmittel*/Komisija, 51. punkts).

189 Turklāt šo secinājumu apstiprina prasītāju iesniegtais kantona *Vaud* Valsts Padomes 2003. gada 8. janvāra paziņojums, saskaņā ar kuru “visiem vīnkopjiem vai vīna nozares apvienībām, kas ražo vīnu no vīnogām, kas novāktas vīna laukos Šampanjas pašvaldībā, ir tiesības izmantot šo vietas nosaukumu. Šajā sakarā *Bonvillars* vīna darītava tāpat kā citi izmanto vietas apzīmējumu “champagne” vīniem, ko viņi pārdod un kas ir cēlušies šajā pašvaldībā. Citiem vīnkopjiem kantonā *Vaud* nav tiesību izmantot šo vietas nosaukumu, ja viņiem nepieder vai viņi nedomā vīna laukus, kas atrodas Šampanjas pašvaldībā, vai viņi netirgo vīnu, kas cēlies no šīs pašvaldības vīna laukiem”.

190 Visbeidzot, šajā sakarā jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru akta vispārējais raksturs un tādējādi normatīvais spēks nevar tikt apstrīdēts, atsaucoties uz to, ka ir iespējams vairāk vai mazāk precīzi noteikt to tiesību subjektu skaitu vai pat identitāti, kuriem tas noteiktā laika brīdī ir piemērojams, ja ir skaidrs, ka tas ir piemērojams objektīvi tiesiskā vai faktiskā situācijā, kas paredzēta normatīvajā aktā saistībā ar tā mērķi (skat. Tiesas 2001. gada 31. maija spriedumu lietā *C-41/99 P Sadam Zuccherifici* u.c./Padome, *Recueil*, I-4239. lpp., 29. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā sakarā skat. arī Tiesas 2000. gada 26. oktobra rikojumu lietā *C-447/98 P Molkerei Großbraunshain* un *Bene Nahrungsmittel*/Komisija, *Recueil*, I-9097. lpp., 64. punkts).

191 No iepriekš minētā izriet, ka nevar uzskatīt, ka apstrīdētie Noliguma noteikumi prasītājus skar individuāli, līdz ar ko arī šajā ziņā prasība ir jānoraida kā nepieņemama.

192 Prasītāju arguments, kas balstīts uz tiesībām uz efektīvu tiesas aizsardzību, nevar grozīt šo secinājumu, jo attiecībā uz nosacījumu par individuālu interesi, kas izvirzīts EKL 230. panta ceturtajā daļā, Tiesa ir skaidri norādījusi, ka, lai arī šī norma jāinterpretē, ievērojot principu par efektīvu tiesas aizsardzību, ņemot vērā dažādus apstākļus, kas individuāli izceļ prasītāju, ar šādu interpretāciju nedrīkst izvairīties no šā Līgumā tieši paredzēta nosacījuma piemērošanas, nepārkāpjot pilnvaras, kas Kopienai tiesai piešķirtas ar Līgumu (Tiesas 2002. gada 25. jūlija spriedums lietā C-50/00 P *Unión de Pequeños Agricultores*/Padome, *Recueil*, I-6677. lpp., 44. punkts).

2. Par prasījumiem atlīdzināt zaudējumus

Lietas dalībnieku izvirzītie prasījumi

193 Prasītāji apgalvo, ka ar Apstrīdēto lēmumu ir pārkāptas īpašuma tiesības, tiesības brīvi veikt profesionālo darbību, kā arī samērīguma princips, kā rezultātā iestājas Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība.

194 Šāds pārkāpums prasītājiem radot kaitējumu, pirmkārt, ar to, ka viņiem jāsedz izmaksas, lai iekarotu vīna tirgu, izmantojot citu apzīmējumu, nevis apzīmējumu "champagne", un, otrkārt, ar negūto peļņu sakarā ar paredzamu cenas pazemināšanu par 4 Šveices frankiem (CHF) par viņu ražotā vīna pudeli, ja 150 000 pudelēm, ko viņi šobrīd pārdod gada laikā, izmantojot apzīmējumu "champagne", tiek atņemts šis apzīmējums. Prasītāji patur iespēju iesniegt Pirmās instances tiesā precizākus aprēķinus, tiklīdz sāks izpausties Apstrīdētā lēmuma radītās sekas.

195 Cēloņsakarība starp rīcību, kas tiek pārmesta iestādēm, un radīto zaudējumu ir tā, ka Francijas Republika ir panākusi, ka Padome un Komisija iekļauj apstrīdētos Nolīguma noteikumus. Ja šī dalībvalsts neizdarītu spiedienu, Šveices Konfederācija nekad nebūtu piekritusi šādiem noteikumiem, ko tā tomēr bija spiesta darīt, lai panāktu septiņu divpusējo nolīgumu parakstīšanu.

196 Tā kā Šveices iestādēm bija pienākums pieņemt vajadzīgos pasākumus, lai īstenotu apstrīdētos Nolīguma noteikumus, zaudējumi ir jāsedz Kopienai pēc analogijas ar to, kas tika nospriests Pirmās instances tiesas 2002. gada 11. janvāra spriedumā lietā T-174/00 *Biret International*/Padome (*Recueil*, II-17. lpp., 33. un 34. punkts).

197 Šajā sakarā nav nozīmes tam, ka Šveices Konfederācija kā Nolīguma slēdzējpusē būtu līdzatbildīga par radītajiem zaudējumiem, ja izpildītos visi nosacījumi prasītāju zaudējumu atlīdzināšanai (Tiesas 1959. gada 17. decembra spriedums lietā 23/59 *Feram*/Augstā Iestāde, *Recueil*, 501. lpp.).

198 Padome un Komisija uzskata, ka šajā gadījumā nav izpildīts neviens nosacījums, lai iestātos Kopienas atbildība. Tās apgalvo, ka, tā kā Apstrīdētajam lēmumam nav juridiski saistošas iedarbības uz prasītāju tiesisko stāvokli, nepastāv cēloņsakarība starp iespējami radīto zaudējumu un apgalvoto apstrīdētā akta prettiesiskumu. Pirmkārt, Apstrīdētais lēmums neuzliek prasītājiem jaunus pienākumus Kopienas teritorijā un, otrkārt, iespējami zaudējumi, kas prasītājiem varētu rasties Šveices teritorijā, izrietētu no Šveices iestāžu rīcības, tām pasludinot Nolīgumu par piemērojamu šajā teritorijā, t.i., Šveices iestādēm apstiprinot tiesību aktus, ar kuriem tiek pildītas saistības, kurām tās ir piekritušas atbilstoši Nolīgumam, kas atstāja rīcības brīvību attiecībā uz saistību izpildes kārtību.

199 Komisija piebilst, ka norādei uz iespējamu spiedienu no Francijas Republikas puses, lai panāktu *champagne* klauzulas iekļaušanu, nav nozīmes. Sarunas ir tikai sagatavojoši akti un nevar nodarīt kaitējumu, jo tikai normatīvs akts, ar ko sarunas noslēdzas, var būt tiesību uz atlīdzību pamatā. Tā kā Šveices Konfederācija ir ratificējusi Nolīgumu kā suverēna valsts, prasītājiem, kas uzskata, ka tiem ir nodarīts kaitējums, būtu jāvērsas Šveices iestādēs.

Pirmās instances tiesas vērtējums

200 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai iestātos Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība EKL 288. panta otrās daļas izpratnē, ir jābūt izpildītiem visiem nosacījumiem, proti, iestādei pārņemtas rīcības prettiesiskumam, faktiski nodarītam kaitējumam un cēloņsakarībai starp minēto rīcību un apgalvoto kaitējumu (Tiesas 1982. gada 29. septembra spriedums lietā 26/81 *Oleifici Mediterranei*/EEK, *Recueil*, 3057. lpp., 16. punkts; Pirmās instances tiesas 1996. gada 11. jūlija spriedums lietā T-175/94 *International Procurement Services*/Komisija, *Recueil*, II-729. lpp., 44. punkts; 1996. gada 16. oktobra spriedums lietā T-336/94 *Efisol*/Komisija, *Recueil*, II-1343. lpp., 30. punkts, un 1997. gada 11. jūlija spriedums lietā T-267/94 *Oleifici Italiani*/Komisija, *Recueil*, II-1239. lpp., 20. punkts). Ja kāds no šiem nosacījumiem nav izpildīts, prasība par zaudējumu atlīdzināšanu ir noraidāma kopumā, neizskatot pārējos nosacījumus attiecībā uz minētās atbildības iestāšanos (Tiesas 1994. gada 15. septembra spriedums lietā C-146/91 *KYDEP*/Padome un Komisija, *Recueil*, I-4199. lpp., 19. punkts, un Pirmās instances tiesas 2002. gada 20. februāra spriedums lietā T-170/00 *Förde-Reederei*/Padome un Komisija, *Recueil*, II-515. lpp., 37. punkts).

201 Šajā gadījumā attiecībā uz prasījumiem par zaudējumu atlīdzību vispirms jāizskata trešais nosacījums, kas attiecas uz cēloņsakarības esamību starp pārņemto rīcību un apgalvoto kaitējumu. Attiecībā uz šo nosacījumu — judikatūrā ir izvirzīta prasība, ka apgalvotajam kaitējumam jārodas tieši pārņemtas rīcības rezultātā (šajā sakarā

skat. Tiesas 1979. gada 4. oktobra spriedumu apvienotajās lietās 64/76 un 113/76, 167/78 un 239/78, 27/79, 28/79 un 45/79 *Dumortier frères* u.c./Padome, *Recueil*, 3091. lpp., 21. punkts; Pirmās instances tiesas 1995. gada 18. septembra spriedumu lietā T-168/94 *Blackspur* u.c./Padome un Komisija, *Recueil*, II-2627. lpp., 49. punkts, un 1998. gada 29. oktobra spriedumu lietā T-13/96, *TEAM*/Komisija, *Recueil*, II-4073. lpp., 74. punkts).

202 Prasītāji uzskata, ka kaitējums, kas rodas sakarā ar to, ka viņiem jāsedz izmaksas, lai iekarotu vīna tirgu, izmantojot citu apzīmējumu, nevis apzīmējumu “champagne”, un sakarā ar negūto peļņu līdz ar paredzamu cenu pazemināšanu vīnu produkcijai, ja tiek atņemts šis apzīmējums, tieši izriet no tā, ka Padome un Komisija ir pieņēmušas Apstrīdēto lēmumu, ar ko apstiprina apstrīdētos Nolīguma noteikumus.

203 Tāpat kā izklāstīts attiecībā uz prasījumiem par tiesību akta atcelšanu, jāizskata pēc kārtas prasītāju stāvoklis Kopienų teritorijā un Šveices teritorijā.

204 Attiecībā uz Kopienų teritoriju no šā sprieduma 130.–139. punkta izriet, ka apstrīdētie Nolīguma noteikumi neietekmē prasītāju stāvokli, kuriem jau pirms Nolīguma stāšanās spēkā atbilstoši Regulai Nr. 2392/89 ir bijis liegts tirgot savu produkciju, izmantojot apzīmējumu “champagne”. Atbilstoši šā sprieduma 140.–150. punktā minētajam — šī neiespējamība izriet arī no Regulas Nr. 753/2002, kas ir piemērojama kopš 2003. gada 1. augusta.

205 No tā izriet, ka Apstrīdētais lēmums Kopienų teritorijā nevarētu radīt kaitējumu, uz ko atsaucas prasītāji, jo kaitējums, kā to raksturo prasītāji, izriet no jau

piemērojamiem Kopienas tiesību aktiem. Šajā sakarā turklāt jānorāda, ka, pārdodot savu produkciju Beļģijā ar apzīmējumu "arquebuse", prasītāji jau pirms Nolikuma stāšanās spēkā ir ienākuši Kopienas tirgū, izmantojot atšķirīgu apzīmējumu.

206 Attiecībā uz Šveices teritoriju, no šā sprieduma 91. punkta izriet, ka vienīgais cēlonis tam, ka Nolikums rada iespējami kaitējošas sekas attiecībā uz prasītājiem, ir tas, ka Šveices Konfederācija, pieņemot suverēnu lēmumu parakstīt un ratificēt minēto Nolikumu, piekrita uzņemties saistības un atbilstoši minētā nolikuma 14. pantam apņēmas veikt atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu no tā izrietošo pienākumu, tostarp to, kas izriet no apstrīdētajiem Nolikuma noteikumiem, izpildi.

207 No tā izriet, ka nevar uzskatīt, ka Kopiena ir atbildīga par iespējamo kaitējumu, kas prasītājiem varētu rasties Šveices teritorijā sakarā ar pasākumiem, ko Šveices iestādes ir veikušas, izpildot Nolikumu, līdz ar ko Pirmās instances tiesas kompetencē neie-tilpst prasību izskatīšana par šāda kaitējuma atlīdzību.

208 Lai arī taisnība, ka Šveices Konfederācija, parakstot un ratificējot Nolikumu, atbil- stoši starptautiskajām tiesībām ir apņēmusies nodrošināt tā pilnīgu izpildi, kuras ietvaros tai nav rīcības brīvības, tomēr šāds pienākums izriet no iepriekšēja Šveices Konfederācijas suverēnas gribas izteikuma, risinot sarunas, kas noslēdzās ar Noli- guma noslēgšanu, un, plašāk, pārvaldot savas ārējās attiecības.

209 Prasītāju arguments, saskaņā ar kuru Šveices Konfederācijai būtībā nebija citas izvēles kā apstiprināt apstrīdētos Nolikuma noteikumus, jo pretējā gadījumā netiktu

noslēgti septiņi nozaru nolīgumi, neļauj secināt, ka Kopiena ir atbildīga par apgalvoto kaitējumu. Pat pieņemot, ka šis arguments būtu balstīts uz pierādītiem faktiem, jānorāda, ka tas, ka Šveices Konfederācija ir piekritusi minētajiem noteikumiem, iekļaujas sarunu risināšanas procesā, kas balstīts uz savstarpēju piekāpšanos un priekšrocību iegūšanu un kura rezultātā šī valsts varēja brīvi un suverēni pieņemt lēmumu atteikties no pašvaldības cilmes vietas nosaukuma “champagne” aizsardzības, ņemot vērā tās vispārējās intereses panākt gan Nolīguma, gan, vispārīgāk, septiņu nozaru nolīgumu noslēgšanu.

210 Turklāt to apliecina Federālā Ārlietu departamenta vadītāja 1999. gada 24. marta vēstule vīnkopju asociācijai, kurā viņš norāda:

“Saskaņā ar Jūsu interpretāciju “lauksaimniecībai nāksies maksāt par neizdevīgiem līgumiem”, kas noslēgti ar [Eiropas Savienību] citu mūsu tautsaimniecības nozaru interesēs. Federālā Padome nepiekrīt šādam uzskatam, jo 1999. gada 26. februārī parafēto nolīgumu vispusīga analīze parāda, ka lauksaimniecības nozarē noslēgtais nolīgums pats par sevi ir sabalansēts un sniegs Šveices lauksaimniecībai izdevīgas eksporta iespējas uz Eiropas Savienības tirgu, kas aptver vairāk nekā 370 miljonus patērētāju.”

211 Šajā sakarā jautājumam, vai, apspriežot apstrīdētos Nolīguma noteikumus, Kopienas nostājas pamatā ir bijusi Francijas Republikas vēlme aizsargāt Francijas kontrolēto cilmes vietas nosaukumu “champagne”, nav nekādas nozīmes. Juridiski nav nozīmes tam, kāda nostāja varēja būt Francijas Republikai sarunu par Nolīgumu laikā, jo tikai Kopiena un Šveices Konfederācija ir Nolīguma puses.

- 212 Visbeidzot, jānorāda, ka, tā kā par iespējamo kaitējumu Šveices teritorijā būtībā ir atbildīgas šīs valsts iestādes, kompetentai Šveices tiesai ir jālemj par iespējamām tiesībām uz kaitējuma, ko minētās iestādes ir radījušas, atlīdzību.
- 213 Tādējādi pat bez nepieciešamības pieņemt lēmumu attiecībā uz Padomes un Komisijas izvirzītajiem iebildēm par nepieņemamību (šajā sakarā skat. Tiesas 2002. gada 26. februāra spriedumu lietā C-23/00 P Padome/*Boehringer*, *Recueil*, I-1873. lpp., 52. punkts, un 2004. gada 23. marta spriedumu lietā C-233/02 Francija/Komisija, *Recueil*, I-2759. lpp., 26. punkts), šie prasījumi par zaudējumu atlīdzību jānoraida kā no tiesību viedokļa acīmredzami nepamatoti, ciktāl tie attiecas uz apgalvoto kaitējumu, kas esot radies Kopienas teritorijā, un Pirmās instances tiesas kompetences trūkuma dēļ attiecībā uz apgalvotajiem zaudējumiem, kas esot radušies Šveices teritorijā.
- 214 Nav pamata apmierināt piekto no prasītāju prasījumiem, un prasība ir jānoraida kopumā.

3. Par jauniem pamatiem, kas izvirzīti tiesvedības laikā

- 215 Ar 2007. gada 7. marta vēstuli prasītāji lūdza Pirmās instances tiesu, pamatojoties uz Reglamenta 48. panta 2. punktu, atļaut izvirzīt jaunus pamatus.
- 216 Prasītāji atsauca uz to, ka 2005. gada 20. decembrī ir pieņemts Padomes Lēmums 2006/232/EK, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Amerikas Savienotajām Valstīm par vīna tirdzniecību (OV 2006, L 87, 1. lpp.), no kura izriet, ka

apzīmējumus, ko šajā valstī uzskata par pusģenēriskiem, var turpināt izmantot apzīmējamo preču marķējumā ar nosacījumu, ka tie ir daļa no apstiprinātā [nosaukuma]. Līdz ar to prasītāji apgalvo, ka zināmos apstākļos daži Amerikas Savienoto Valstu vīnkopji varēs savā teritorijā izmantot apzīmējumu “champagne”. Tas pierādītu, ka Apstrīdētais lēmums ir nesamērīgs un diskriminējošs.

217 Šajā sakarā pietiek atzīt, ka prasītāju izvirzītie argumenti attiecas uz lietas būtību un ka tātad ar tiem nevar apstrīdēt nedz prasības par tiesību akta atcelšanu nepieņemamību, nedz arī Pirmās instances tiesas daļēju kompetences trūkumu pieņemt lēmumu prasībā par zaudējumu, kas, iespējams, radīti Šveices teritorijā, atlīdzināšanu, kā tas tika konstatēts iepriekš. Turklāt, ciktāl šo argumentu mērķis ir pierādīt, ka apgalvoto kaitējumu, kas prasītājiem esot radies Kopienas teritorijā, ir izraisījusi kļūda, ko esot pieļāvusi Kopiena, ar šiem argumentiem nevar apstrīdēt iepriekš konstatēto cēloņsakarības trūkumu starp šo kaitējumu un apgalvoto kļūdu Kopienas teritorijā.

218 Tātad pat bez nepieciešamības noteikt, vai šajā gadījumā ir izpildīti Reglamenta 48. panta 2. punktā paredzētie pieņemamības nosacījumi, prasītāju argumenti, kas balstīti uz Lēmumu 2006/232, jebkurā gadījumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

219 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājiem spriedums ir nelabvēlīgs, tiem jāpiespriež atlīdzināt Padomes un Komisijas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar to prasījumiem.

220 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

izdod rīkojumu:

- 1) **prasījumus par tiesību akta atcelšanu noraidīt kā nepieņemamus;**
- 2) **prasījumus par zaudējumu atlīdzību noraidīt;**
- 3) **prasītāji sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Padomes un Komisijas tiesāšanās izdevumus;**
- 4) **Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Luksemburgā, 2007. gada 3. jūlijā.

Sekretārs

E. Coulon

Priekšsēdētājs

M. Jaeger

PIELIKUMS

Jacqueline Gonin Péroset-Grandson, ar dzīvesvietu Šampanā, (Šveice),

De Rahm et Cie SA, Lozanna [*Lausanne*] (Šveice),

Françoise Grin, ar dzīvesvietu Šampanā,

Janine Payot, ar dzīvesvietu Šampanā,

Rose-Marie Richard, ar dzīvesvietu Morgesā [*Morges*] (Šveice),

Yolande Richardet, ar dzīvesvietu Tujleri-de-Gransonā [*Les Tuileries-de-Grandson*] (Šveice),

Antoinette Schopfer, ar dzīvesvietu Iverdonā-Le-Bēnā [*Yverdon-les-Bains*], (Šveice),

Huguette Verraires-Banderet, ar dzīvesvietu Renensā [*Renens*] (Šveice),

Dominique Dagon, ar dzīvesvietu Onensā [*Onnens*] (Šveice),

Susy Dagon, ar dzīvesvietu Šampanā,

Élisabeth Giroud, ar dzīvesvietu Šampanā,

Huguette Giroud, ar dzīvesvietu Šampanā,

Serge Gonin Péroset-Grandson, ar dzīvesvietu Šampanā,

Gilbert Guilloud, ar dzīvesvietu Šampanā,

Claude Loup, ar dzīvesvietu Šampanā,

Charles Madörin, ar dzīvesvietu Šampanā,

Claude Madörin, ar dzīvesvietu Jongnī [Jongny] (Šveice),

Rudolf Moser-Perrin, ar dzīvesvietu Pajernē [Payerne] (Šveice),

Marc Perdrix, ar dzīvesvietu Šampanā,

René Perdrix, ar dzīvesvietu Gisē [Giez] (Šveice),

Éric Schopfer, ar dzīvesvietu Šampanā,

Denis Tharin, ar dzīvesvietu Šampanā,

José Tharin, ar dzīvesvietu Šampanā,

Maxime Tharin, ar dzīvesvietu Šampanā,

Albert Banderet, ar dzīvesvietu Šampanā,

Gilbert Banderet, ar dzīvesvietu Šampanā,

Jean-Pierre Banderet, ar dzīvesvietu Iverdonā-Le-Bēnā,

Emmanuel Borgeaud, ar dzīvesvietu Šampanā,

Paul André Cornu, ar dzīvesvietu Šampanā,

Ronald Dagon, ar dzīvesvietu Šampanā,

Jean-Michel Duvoisin, ar dzīvesvietu Bonvillarsā (Šveice),

Daniel Forestier, ar dzīvesvietu Bonvillarsā,

Michel Forestier, ar dzīvesvietu Šampanā,

Edgar Giroud, ar dzīvesvietu Torgonā [*Torgon*] (Šveice),

Edmond Giroud, ar dzīvesvietu Šampanā,

Georges Giroud, ar dzīvesvietu Šampanā,

Cofigo SA, Morgesa,

Jean Vogel, ar dzīvesvietu Granvo [*Grandvaux*] (Šveice),

Commune d'Yverdon [Iverdonas pašvaldība], (Šveice).